

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ Ν. ΣΕΡΡΩΝ
Παν. Τσαλδάρη 13 Σέρρες έτος Γ. τεύχος 17 'Ιούνιος 77 τιμή δρχ 10

Και νά αδερφέ μου
πού μάθαμε νά κουβεντιάσουμε ή-
σουχα - ήσουχα κι άπλά.
Καταλαβαινόμαστε τώρα - δέ χρει-
άζονται περισσότερα.
Κι αύριο λέω θα γίνουμε άκόμα πιό
άπλοί,
έτσι πού νά λέμε τά σύκα - σύκα
και τή σκάφη - σκάφη.

Γ. Ρίτσος

- Έξετάσεις στα λύκεια
- Γ. Ρίτσος, βραβείο Ειρήνης
- 'Η Άγρότισσα γυναίκα
- 'Η μέρα του παιδιού
- Ψήφο στα 18
- 1η Μάη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έξετάσεις στὰ Λύκεια	σελ.	3
Κράτος πρόνοιας	»	4
ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ	»	5
Ἡ Ἀγρότισσα Γυναίκα	»	7
Γ. Ρίτσος: ΒΡΑΒΕΙΟ ΛΕΝΙΝ	»	9
Ἡ μέρα τοῦ παιδιοῦ	»	10
Ψῆφο στὰ 18	»	12
Δραστηριότητες τοῦ συλλόγου	»	14
Μαθητική παρουσία	»	15
Διάλογος	»	17
1η Μάη	»	19

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Ἔτος Γ' - Τεύχος 17
ΙΟΥΝΗΣ 1977

Τιμὴ τεύχους
δρχ. 10

Περιοδικὴ ἔκδοσις τῆς Ἑνώσεως Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν,
διευθύνεται ἀπὸ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ
Ἐκδότριας: ΑΡΙΗΣ ΜΙΚΡΟΓΕΩΡΓΙΟΥ
Χίου 16 Σέρρες
Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου:
ΣΕΡΡΕΣ: Π. Τοαλδάρη 13
Ἐιήσιες Συνδρομές:
Φοιτητὲς - Σπουδαστῆς - Μαθητὲς 80, Ἰδιῶτες 150,
συνδρομὲς φιλίας 200, Τράπεζες - Ὄργανισμοὶ - Δ. Ὑπηρεσίες 500.
Ἐμβάσματα - ἐπιταγές:
«Ἑνωσὴ Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν» — Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος
Ὑποκ/μα Σερρῶν, ἀριθμὸς λογαριαμοῦ 470040-6
Τυπώνεται:
ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ Β. Ν. ΣΑΛΤΟΥ— Ἀγγελάκη 33 τηλ. 262-854
Ἐπεύθυνος τυπογραφείου Σ. Θ. ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΥΚΕΙΑ

ΕΡΕΥΝΑ

ΤΕΧΝΙΚΟ - ΓΕΝΙΚΟ - ΛΥΚΕΙΟ

τῆς Κικῆς Γιατζιτζόγλου

Μὲ τὴ λήξη τῆς σχολικῆς χρονιᾶς ἀρχίζουν οἱ εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις γιὰ τὸ Λύκειο.

Οἱ ἐξετάσεις αὐτὲς ἀποτελοῦν σημεῖο καμπῆς γιὰ ὅλο τὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα τῆς χώρας μας.

Ἀπὸ αὐτὲς θὰ ἐξαρτηθοῦν πολλὰ πράγματα: Πόσοι μαθητὲς θὰ μπορέσουν νὰ συνεχίσουν τὶς σπουδὲς τους μὲτὰ τὴν Γ' Γυμνασίου, τὶ χαρακτῆρα ἔχει ἡ 9χρονη ἐκπαίδευση, ὁ χαρακτῆρας τοῦ Τεχνικοῦ Λυκείου (ποῦ θὰ ἐφαρμοσθεῖ γιὰ πρώτη φορὰ στὸ ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα), σχέση ἰσοτιμίας ἢ μὴ, μὲ τὸ Γενικὸ Λύκειο.

Τὸ ὑπουργεῖο προβλέπει ἀπὸ αὐτὸν τὸν Ἰούνη καὶ κάθε χρόνο νὰ γίνονται ἐξετάσεις χωριστὰ γιὰ τὸ Γενικὸ καὶ τὸ Τεχνικὸ Λύκειο. Οἱ μαθητὲς θὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ δίνουν ἐξετάσεις καὶ γιὰ τὰ δύο Λύκεια, θὰ εἰσάγονται δὲ ὅσοι πιάνουν τὴ βάση 10 στὰ κύρια μαθήματα καὶ 8 στὸ κατ' ἐπιλογὴ δευτερεῦον.

Εἶναι σίγουρο ὅτι σὲ μιὰ τέτοια πορεία ποῦ θὰ ἐπιτευχθεῖ ὡςτὸς καὶ οὐσιαστικὸς ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς στὴν 9χρονη ὑποχρεωτικὴ ἐκπαίδευση, μιὰ πραγματικὴ ἰσοτιμία ἀνάμεσα στοὺς δύο τύπους Λυκείου, πράγμα ποῦ σημαίνει ἐξασφάλιση ἐπαγγελματικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξέλιξης ὅλων τῶν νέων καὶ δυνατότητα ἐπιλογῆς τοῦ ἐπαγγέλματος ποῦ ἀνταποκρίνεται στὶς κλίσεις καὶ στὶς ἰκανότητές τους οἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ καταργηθοῦν τελείως. Γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε ὅλοι μας μαθητὲς, γονεῖς, φοιτητὲς.

Ἄς δοῦμε ὅμως πὼς ἔχουν σήμερα τὰ πράγματα. Τὶ σημαίνει αὐτὸς ὁ χωρισμὸς σὲ Γενικὸ καὶ Τεχνικὸ Λύκειο καὶ σὲ τὶ ἀποσκοπεῖ τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας; Πρωταρχικὴ ἐπιδίωξή του εἶναι νὰ μεταβάλλει τὴ σημερινὴ κατάσταση τοῦ μαθητικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τὴν Κατώτερη στὴ Μέση βαθμίδα ἐκπαίδευσης καὶ ταυτόχρονα προσπαθεῖ νὰ δοθεῖ μεγαλύτερο βάρος στὴν Τεχνικὴ ἐκπαίδευση.

Δὲν ἔχει καθορίσει ὅμως τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας πολλὰ πράγματα. Τὶ ριθμὸς Τεχνικῶν Λυκείων θὰ λειτουργήσῃ φέτος, πόσους μαθητὲς θὰ ἀπορροφήσουν τὰ Τεχνικὰ Λύκεια, πόσοι μαθητὲς θὰ εἰσαχθοῦν συνολικὰ στὰ Λύκεια;

Τὸ μέτρο «εἰσάγονται ὅσοι συγκεντρώσουν 50 μονάδες» (ἀπὸ τὰ 10 στὰ 3 κύρια μαθήματα, 8 στὸ δευτερεῦον καὶ 12 τὸ ἀπολυτήριον τουλάχιστον τὸ ὁποῖο προστίθεται) δὲν ἀποτελεῖ ὡστὸ βαθμολογικὸ σύστημα.

Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας «πρέπει ὁ ὑποψήφιος νὰ γράφει τουλάχιστον 10 μονάδες στὸ μάθημα, ὥστε νὰ ἐξακριβωθεῖ ἡ ἰκανότητά του γιὰ ἀνώτερες σπουδὲς» δὲν στέκεται γιὰ δύο λόγους:

α) Ἦδη γιὰ νὰ ἔχει ὁ μαθητὴς στὰ χέρια του τὸ ἀπολυτήριον τῆς Γ' Γυμνασίου σημαίνει ὅτι ἡ ἐπίδοση ἦταν τουλάχιστον ἄξια γιὰ 10 μονάδες σὲ κάθε μάθημα.

β) Δὲν ὑπάρχει ἀντικειμενικότητα σ' αὐτὸ τὸ βαθμολογικὸ σύστημα, γιὰτὶ (ἔμμεσα μὲν ἀποτελεσματικὰ δὲ) ἡ εἰσαγωγή θὰ καθορισθεῖ ἀπὸ τὸ κατὰ πόσο τὰ θέματα τῶν ἐξετάσεων θὰ εἶναι εὐκόλα ἢ δύσκολα.

Μ' αὐτὸ τὸ σύστημα λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖο καλυπτόμενο πίσω ἀπὸ τὴν «ἀντικειμενικότητα» τοῦ βαθμοῦ ἐπιτυχίας, μπορεῖ νὰ εἰσαγάγει ὅσους μαθητὲς θέλει στὰ Λύκεια.

Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθεῖ καὶ στὴ χώρα μας τὸ βαθμολογικὸ σύστημα ποῦ ἐκφράζεται σὲ παρόμοιες περιπτώσεις σὲ πολλὰ κράτη.

Σύμφωνα μ' αὐτὸ ὁ βαθμὸς τῆς βάσης νάναι μεταβλητὸς καὶ ἀφοῦ ἔχει καθορισθεῖ ὁ ἀριθμὸς εἰσαγόμενων στὸ Τεχνικὸ καὶ στὸ Γενικὸ Λύκειο, ποῦ πρέπει νὰ φτάνει τὸν ἀριθμὸ τῶν 90.000 (μέχρι σήμερα τόσοι ἦταν οἱ εἰσαγώμενοι, στὸ Λύκειο καὶ στὶς Μέσες Τεχνικὲς σχολές), ἡ βαθμολογία τοῦ ἐξεταζομένου καθορίζεται ὄχι ἀπόλυτα, ἀλλὰ σὲ σχέση μὲ τὴν ἐπίδοση τῶν ὑπολοίπων ἐξεταζομένων.

Ἐπειδὴ ἡ παιδεία μιᾶς χώρας ἀποτελεῖ σαφέστατα τὸν παράγοντα διαμόρφωσης καὶ ἀνάπτυξης αὐτῆς, κάθε ἀλλαγὴ στὸ ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα συνεπάγεται αὐτόματα ἀλλαγὲς στοὺς κυριώτερους τομεῖς τοῦ κράτους μας (Οἰκονομικὸ, Κοινωνικὸ κ.ά.). Θὰ πρέπει λοιπὸν ὅλοι, μιὰ καὶ τὸ θέμα τῆς παιδείας ἀντικειμενικὰ ἐνδιαφέρει ὅλους μας νὰ **ἐξετάσουμε προσεκτικὰ τὸν κανόνα** τοῦ Τεχνικοῦ Λυκείου ποῦ εἰσά-

γεται για πρώτη φορά στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας.

Με το θεσμό αυτό υλοποιείται ή στροφή προς την Τεχνική Έκπαίδευση ή ολοκλήρωση της οποίας είναι αναγκαία και απαραίτητη προϋπόθεση στην προοπτική μιας δημοκρατικής οικονομικής ανάπτυξης.

Το κύριο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε όλοι μας είναι ο χαρακτήρας του Τεχνικού Λύκειου. Τι είδους Τεχνικά Λύκεια θα λειτουργήσουν; Θα είναι Μέσες Τεχνικές σχολές με άλλο όνομα των οποίων την πρακτική της λειτουργίας τους όλοι ξέρουμε ή θα είναι Λύκεια ισότιμα με τα Γενικά που πέρα από το γενικό μορφωτικό εκπαιδευτικό του προορισμό θα δίνουν μια συγκεκριμένη επαγγελματική κατεύθυνση;

Φυσικά στόχος μας θα πρέπει να είναι το δεύτερο. Για να επιτευχθεί όμως χρειάζεται να κατοχυρωθούν μερικά πράγματα: α) Το δικαίωμα να έχουν οι απόφοιτοι των Τεχνικών Λυκείων τις ίδιες δυνατότητες εισαγωγής και Πανεπιστήμια και τα Πολυτεχνεία (είτε με εισαγωγικές εξετάσεις γίνεται είτε όχι).

β) η διδακτέα ύλη ώριμων βασικών μαθημάτων (Μαθηματικών, Φυσικής, Ίστορίας, Νέων Έλληνικών) να είναι ίδια στα Γενικά και Τεχνικά Λύκεια

γ) στα πρώτα τουλάχιστον χρόνια να έχουν το δικαίωμα οι μαθητές όποιοδήποτε από τους δύο τύπους Λυκείου, να πηγαίνουν στο άλλο, διορθώνοντας πιθανά λάθη επαγγελματικού προσανατολισμού.

Ένα τέτοιο μέτρο θα συντελέσει στο να παρθούν ουσιαστικά μέτρα που θα κατοχυρώνουν την ισοτιμία Τεχνικού και Γενικού Λυκείου.

Προσανατολισμός μας λοιπόν θα πρέπει να είναι να εξασφαλισθεί η ισοτιμία των δύο Λυκείων.

Γι' αυτό είναι αναγκαία τα προηγούμενα τρία μέτρα καθώς και το παραπάνω είδος των εισαγωγικών εξετάσεων.

Έτσι ώστε να πετύχουμε ή διαφορά μεταξύ Τεχνικού και Γενικού Λυκείου να είναι μόνο «Τεχνική», το Τεχν. Λύκειο να μην είναι υποδεέστερο του Γεν. από άποψη κοινωνικής προέλευσης των μαθητών του, καθώς και επαγγελματικής και κοινωνικής τους προοπτικής.

ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ..

Δέν πρόλαβαν να φτάσουν έξω από την Βουλή και οι πόρτες άνοιξαν. Δεκάδες αστυνομικοί τους συνέλαβαν και με βίαιο τρόπο τους μετέφεραν στην Ασφάλεια .

Οι περαστικοί διαμαρτυρήθηκαν έντονα. 'Αλλά τίποτα «Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις θρόντα», που λέει κι ο λαός.

Πρόκειται για καμιά 40αριά τυφλούς, που πιασμένοι χέρι - χέρι και φωνάζοντας σειρά από συνθήματα, έκαναν το μεσημέρι πορεία μέχρι την Βουλή.

—«Θέλουμε δουλειά και όχι ζητιανιά»...

—«Παιδεία για όλους τους τυφλούς»...

—«Επαγγελματική αποκατάσταση», ήταν μερικά από τα συνθήματα που συγκίνησαν τους πάντες.

Τους πάντες εκτός από τους αστυνομικούς που έκτελώντας «διαταγές ανωτέρων» δέν συγκινήθηκαν καθόλου.

«Όλους τους τυφλούς τους συνέλαβαν και τους πήγαν στην Γενική Ασφάλεια. Και δυο - τρεις περαστικούς που διαμαρτυρήθηκαν δέν τους άφησαν έτσι.

—«Στην κλούβα» είπε ένα θλοσυρδός αστυνομικός και τους έστειλε στην Ασφάλεια.

Ένας τυφλός τραυματίστηκε και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο. Άλλοι βρίσκονται σε άθλια κατάσταση.

Το «έγκλημά» τους ήταν βαρύ. Και η τιμωρία ανάλογη. Θέλησαν να διαδηλώσουν. Να συγκινήσουν τους αρμόδιους για να δώσουν λύση στα προβλήματά τους.

Και αντί γι' αυτό δέχτηκαν τα ρόπαλα. Τα ρόπαλα της Νέας Δημοκρατίας που δέν χάνουν ευκαιρία για να «προστατεύσουν το κοινωνικό σύνολο».

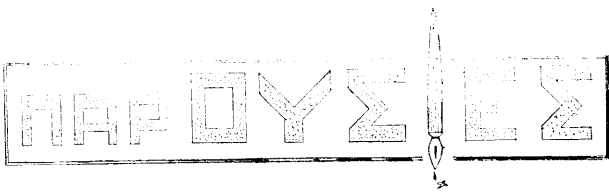
Η προκήρυξη που μοίραζαν οι τυφλοί στους περαστικούς μέχρι να συλληφθούν έλεγε:

«Έλληνικέ Λαέ,

οι τυφλοί της Ελλάδος ζώντας τόσα χρόνια σε πλήρη εξαθλίωση και μη έχοντας καμιά κρατική προστασία διαμαρτυρόμαστε σήμερα και απευθυνόμαστε σε σένα ζητώντας να μάς συμπαρασταθείς ενεργά για να πετύχει ο αγώνας μας και να λυθούν τα αιτήματά μας:

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ίδιαίτερα ζητάμε από την κυβέρνηση να δώσει σ' (Συνέχεια στην 9η σελ.)

Ἡ φετινὴ ἀνοιξή, μέχρι τοῦτες τὶς μέρες ποὺ γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτὲς (1-6-77), ἔχει σὰν χαρακτηριστικὸ τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, τὶς ἀπεργίες σὲ ἑκατοντάδες κλάδους ἐργαζομένων.

Βελτίωση τῶν ὄρων ἐργασίας καὶ ζωῆς (αὐξήσεις ἀμοιβῶν) ζητοῦν οἱ ἐργαζόμενοι, μέσα σὲ μιὰ ἀγορὰ ὁλοένα καὶ αὐξανόμενων τιμῶν, μέσα σὲ μιὰ ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία τῶν ἐργοδοτῶν γιὰ περιφρόνηση τῶν συνθηκῶν δουλειᾶς. Ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς ὑποκύπτει στὶς πιέσεις τῶν βιομηχάνων, ἢ ἀστυνομία πρόθυμα «βάζει στὴ θέση τους» τοὺς ἀπεργούς. Οἱ βιομήχανοι ἀποκομίζουν ὑπερκέρδη (νοθεύοντας τὰ προϊόντα τους π.χ. πρόσφατη περίπτωση σάπων ἀλλαντικῶν), στοὺς ἐργαζόμενους ἀρνοῦνται αὐξήσεις τοῦ ἐπιπέδου τῶν 20 — 30οο.

Λένε πὼς αὐτοὶ βάζουν τὸ κεφάλαιο καὶ σὰν φυσικὸ ἐπακόλουθο πρέπει νὰ παίρνουν τὴ μερίδα τοῦ λέοντος. Μὰ καὶ στὸ σημεῖο αὐτό, ἀλήθεια δὲ λένε. Τὸ κεφάλαιο τὸ βάζουν οἱ ἐργαζόμενοι (κυριολεκτῶ, δὲν εἶναι ὑπερβολὴ καὶ θὰ τὸ διαπιστώσετε) γιὰτὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσωπικὴ τους παραγωγικὴ ἐργασία, οἱ ἐργαζόμενοι τοποθετοῦν μέσα στὸ κύκλωμα τῆς δουλειᾶς (ἐργοστάσιο, βιοτεχνία) καὶ τὴν προσωπικὴ τους υἰεία, ποὺ σὲ θάρος τῆς θγαίνει ἢ παραγωγῆ.

Ἀξίζει νὰ προσπαθήσουμε νὰ φωτίσουμε μιὰ πλευρὰ τῶν προβλημάτων τῶν ἐργαζομένων (ἐπαγγελματικὲς παθήσεις) ποὺ δυστυχῶς μέχρι σήμερα δὲν ἔχει προβληθεῖ τόσο ξεκάθαρα οὔτε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ κράτους (λόγω θεληματικῆς ἴσως ἀγνώσεως τοῦ θέματος), οὔτε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν γιατρῶν (τὸν τελευταῖο καιρὸ ἴσως ἀρχίζουν τέτοιες κινήσεις), οὔτε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν ἴδιων τῶν ἐργαζομένων (λόγω πραγματικῆς ἀγνώσεως τοῦ θέματος). Γιατὶ συνήθως ὅταν μιλάμε γιὰ προβλήματα υἰείας τῶν ἐργαζομένων ἐννοοῦμε μονάχα τὰ ἀτυχήματα (τραύματα ἀπὸ μηχανές, πτώσεις), κι ὄχι γιὰ ἄλλα αἷτια πιὸ ὑπουλα (γιατὶ τὰ ἀποτελέσματά τους δὲν εἶναι ἄμεσα), ὅπως:

1. Ὁξεία ἢ χρόνια δηλητηρίαση ἀπὸ ὑδρόθειο: σὲ ἐργαζόμενους σὲ θυρσοδεψεία, σὲ διύλιστήρια πετρελαίου, ὄρυχεῖα, σὲ ἐργάτες ποὺ ἀσχολοῦνται

μὲ τὴν διάνοιξη καὶ τὸν καθαρισμὸ βόθρων καὶ ὑπονόμων. Ἡ ὀξεία δηλητηρίαση μπορεῖ νὰ φτάσει μέχρι τὸν θάνατο καὶ ἢ χρόνια, προκαλεῖ ἀναιμία καὶ χρόνιο θήχα.

2. Ὁξεία ἢ χρόνια δηλητηρίαση ἀπὸ διοξειδίου τοῦ θείου: σὲ ἐργαζόμενους σὲ χαρτοβιομηχανίες, σὲ διύλιστήρια πετρελαίου καὶ γενικὰ σ' ὄσους ἐργάζονται στοὺς φούρνους τῶν ἐργοστασίων. Ἡ ὀξεία δηλητηρίαση κυμαίνεται ἀπὸ δύσπνοια μέχρι τὸν θάνατο λόγω ἀσφυξίας καὶ ἢ χρόνια ἀφήνει χρόνια βρογχίτιδα καὶ διαταραχὲς στὴν ὄσφρηση καὶ τὴ γεύση.

3. Ὁξεία καὶ χρόνια δηλητηρίαση ἀπὸ ὑδροκυάνιο: σὲ ἐργαζόμενους στὶς χημικὲς βιομηχανίες, ωτογράφους, στὰ θυρσοδεψεία, στὰ χρυσορυχεῖα, στοὺς ἀπολυμαντὲς πλοίων καὶ κτιρίων. Ἡ ὀξεία δηλητηρίαση φέρνει τὸν θάνατο, ἢ χρόνια φέρνει μόνιμους ἰλίγγους, ἀναιμία, ἀνορεξία, ἐξανθήματα.

4. Ὁξεία καὶ χρόνια δηλητηρίαση ἀπὸ ἀμμωνία: σὲ ἐργαζόμενους σὲ χημικὲς βιομηχανίες, σὲ βιομηχανίες ἀπορρυπαντικῶν, στὰ ψυγεῖα παγοποιεῖα, στὰ κλωστήρια θάμβακος, βιοτεχνίες καθρεπτῶν. Ἡ ὀξεία δηλητηρίαση φέρνει δύσπνοια, ἄφθονα δάκρυα, βλάβες τοῦ οἰσοφάγου καὶ τοῦ στομάχου, ἢ χρόνια φέρνει βρογχίτιδα, ἀλλοιώσεις ὀφθαλμοῦ.

Ἡ ἐργοδοσία πρέπει νὰ παρέχη εἰδικὰ προστατευτικὰ γυαλιά, ἐνδυμασία καὶ γάντια στὴν διάρκεια τῆς ἐργασίας καὶ εἰδικὰ μηχανήματα καθαρισμοῦ τῶν ματιῶν μετὰ τὴν ἐργασία (γίνονται ἄραγε ὅλα αὐτά;)

5. Πνευμονοκονίαση ἀπὸ πυρίτιο (πυριτίαση): σὲ ἐργαζόμενους σὲ μεταλεῖα, λατομεῖα. Μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων τὰ πνευμόνια γεμίζουν ἀπὸ μικρὰ μόρια σκόνης πυριτίου προκαλῶντας τὴν καταστροφὴ τους, μὲ ἀποτέλεσμα δύσπνοια, θήχα καὶ τελικὰ καρδιακὴ ἀνεπάρκεια ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ πεθαίνουν.

Ἀκόμη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πυριτίασης μπορεῖ συχνὰ νὰ ἐμφανιστῇ πνευμονικὴ φυματίωση. Ἡ ἐργοδοσία θὰ πρέπει νὰ διαθέτῃ εἰδικὰ μηχανήματα καθαρισμοῦ καὶ ὑγρασης τῆς περιοχῆς τῆς ἐργασίας καὶ ὄχι νὰ χορηγεῖ προσωπίδες ποὺ δὲν προστατεύουν σχεδὸν ἀπὸ τίποτε, ἀλλὰ καὶ εἶναι δυσάρεστες στοὺς ἐργαζόμενους. Ἐπίσης δὲν θὰ πρέπει νὰ δουλεύουν νεαρὰ ἄτομα.

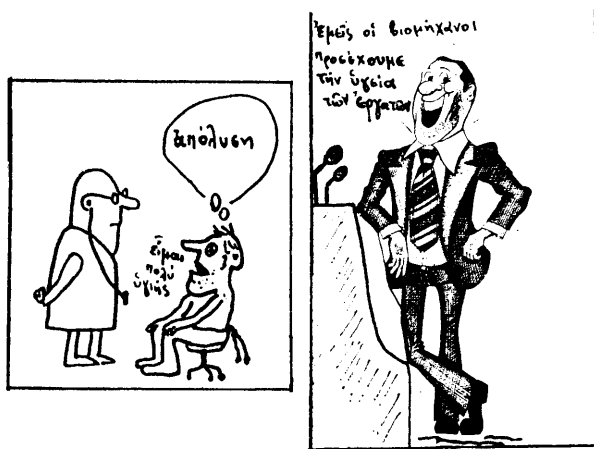
6. Πνευμονοκονίαση ἀπὸ ἀμίαντο (ἀμιάντωση): σὲ ἐργαζόμενους στὴν ἐξόρυξη ἀμιάντου καθὼς καὶ σὲ βιομηχανίες ποὺ χρησιμοποιοῦν ἀμίαντο. Τὰ

σωματίδια του άμιάντου καταστρέφουν τὰ πνευμόνια και διευκολύνουν τὴν ἐμφάνιση καρκίνου τῶν πνευμόνων.

7. Πνευμονοκονίαση ἀπὸ τάλκη: σὲ ἐργαζόμενους στὸ ἄλεσμα τάλκη, σὲ σαπωνοποιεῖες, σὲ βιομηχανίες χρωμάτων, δερματίνων ειδῶν, καλλυντικῶν, ἐλαστικῶν.

8. Πνευμονοκονίαση ἀπὸ καολίνη: σὲ ἐργαζόμενους στὴν κατασκευὴ πηλίνων ἀγγείων, χρωμάτων σαπωνοποιεῖαι, σὲ ἐργάτες ἐξόρυξης καολίνης.

9. Πνευμοκονίαση ἀπὸ αἱματίτη (σιδηροपुरιτία-

ση) σὲ ἐργαζόμενους στὰ ἀντίστοιχα μεταλλεῖα. Συχνὰ αὐτὴ προκαλεῖ πνευμονικὴ φυματίωση καὶ καρκίνο.

10. Ἀνθρακοपुरιτίαση: σὲ ἐργαζόμενους στὰ ἀνθρακωρυχεῖα. Προκαλεῖται καταστροφὴ (ἴωση) στὰ πνευμόνια μὲ ἀποτέλεσμα ἔντονη δύσπνοια καὶ ἐπιπλοκὲς φυματίωση καὶ καρκίνο.

11. Βηρυλλίωση: σὲ ἐργαζόμενους σὲ βιομηχανίες φθοριζόντων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων.

12. Πνευμοπάθεια ἀπὸ μαγγάνιο: σὲ ἐργαζόμενους σὲ μεταλλεῖα μαγγανίου (π.χ. Μαντέμ Λάκκο), πυρολουσίτη, σὲ βιομηχανίες λιπασμάτων, βαφῆς καὶ λευκάνσεως ὑφασμάτων. Προκαλεῖται βαρεῖα φλεγμονὴ στὰ πνευμόνια.

13. Πνευμονοπάθεια ἀπὸ κάδμιο: σὲ ἐργαζόμενους σὲ χαλυβουργεῖα σὲ βιομηχανίες αὐτοκινήτων καὶ ἠλεκτρικῶν συσσωρευτῶν. Προκαλεῖ βῆχα, δύσπνοια, ἐρεθισμὸ λάρυγγος, καταβολὴ δυνάμεων. Ὁ θάνατος προέρχεται ἀπὸ καρδιακὴ ἢ νεφρική ἀνεπάρκεια ἢ βαρεῖα πνευμονία.

14. Πνευμονοπάθεια ἀπὸ βανάδιο: σὲ ἐργαζόμενους στὴν σκλήρυνση τοῦ χάλυθα. Προκαλεῖται

χρόνια βρογχίτιδα.

16. Πνεύμονας συγκολλητῶν μετάλλων: Στὴν ἀρχὴ προκαλεῖται πυρετός. Ἐπειτα παραμένει χρόνια βρογχίτιδα (σὲ μιὰ ἔρευνα ποὺ ἔγινε σὲ 100 συγκολλητὲς μετάλλων βρέθηκαν 60 μὲ χρόνια βρογχίτιδα).

16. Πνεύμονας θωξίτη: λέγεται καὶ ἀσθένεια τῶν χυτῶν.

Ἄσθμα ἀπὸ πλατίνη: σὲ ἐργαζόμενους στὴν ἐπεξεργασία πλατίνης (χρυσόχοι). Ἄφθονη ρινορροία καὶ φταρνίσματα.

18. Ἄσθμα τυπογράφων: ἔντονο ἄσθμα ποὺ ἐμφανίζεται κατὰ παροξύνσεις.

19. Ἀσθένεια τῶν γουνοποιῶν: Βῆχας καὶ δύσπνοια.

20. Ἀσθένεια λόγω εἰσπνοῆς πριονιδίων: ἔντονος βῆχας καὶ δύσπνοια σὲ ἐργαζόμενους σὲ πριονοκορδέλλες.

21. Δηλητηρίαση ἀπὸ γλώριο: σὲ ἐργαζόμενους στὴν βιομηχανία χάρτου, χρωμάτων, φαρμάκων.

21. Δηλητηρίαση ἀπὸ μόλυβδο: σὲ ἐργαζόμενους σὲ βιομηχανίες παρασκευῆς τετρααιθυλιοῦ χου μολύβδου (π.χ. ΕΘΥΛ ΕΛΛΑΣ) ποὺ χρησιμοποιεῖται στὴν βενζίνη, σὲ σωληνουργίες, βιοτεχνίες παιδικῶν παιχνιδιῶν, βαφῶν, τυπογραφικῶν στοιχείων, σὲ βιομηχανίες ποὺ κατασκευάζουν σκάγια γιὰ τὰ κυνηγετικὰ ὄπλα, στὴν κεραμεικὴ, ὑαλοουργία, στίλβωση σκευῶν.

Ἡ ὀξεία δηλητηρίαση ἀπὸ μόλυβδο προκαλεῖ, αἰσθημα καύσου στὸ στόμα, πόνο στὴν κοιλία, αἱματηρά, κόπρανα, κῶμα, παραλήρημα, μανιακὴ κατάσταση, θραδυκαρδία, θάνατο.

Ἡ χρόνια δηλητηρίαση ἀπὸ μόλυβδο ἀφήνει χρόνιες γαστρεντερικὲς διαταραχὲς, δυσκοιλιότητα, ἀναιμία, ψυχικὲς διαταραχὲς (συχνὲς εἶναι οἱ ψυχασθένειες καὶ οἱ ἀπόπειρες αὐτοκτονίας), μυϊκὴ ἀδυναμία, ἐγκεφαλοπάθεια ἀπὸ τὸν τετρααιθυλιοῦχο μόλυβδο.

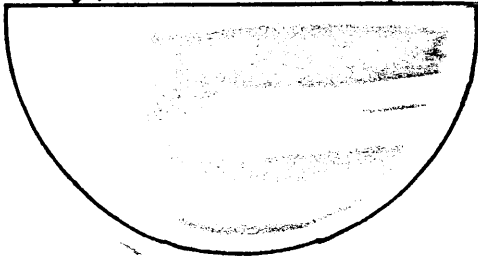
Αὐτὲς ἦταν μερικὲς ἀπὸ τὶς ἀσθένειες ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἀπασχόληση τοῦ ἀτόμου σὲ διάφορες ἐργασίες. Ὑπάρχουν δεκάδες ἄλλες καὶ χρειάζεται νὰ γραφεῖ ὁλόκληρο βιβλίο. Πάντως πιστεύω πὼς καὶ μὲ τὴν παρουσίαση τῶν πιὸ βασικῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων, γίνεται ὀλοφάνερο τὶ τώρα ποιά εἶναι ἡ σημερινὴ σχέση μεταξὺ τοῦ τι προσφέρει καὶ τοῦ τι ἀμείβεται, ἓνα πράγμα θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε: Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ.

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΑΣ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ 13.

ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΜΑΣ

Τῆς Σούλας Οικονόμου

Αγροτικά προβλήματα

Ἡ Ἑλληνίδα ἀγρότισσα εἶναι ὀλίγερα ξεχωρισμένη ἀπὸ τὸ κράτος. Ἐργάζεται στὴν παραγωγὴ τὸ ἴδιο σκληρὰ ὅπως καὶ ὁ ἀγρότης. Καθημερινὰ πορεύεται σ' ἓνα δύσκολο δρόμο: σπίτι - δουλεῖ - οἰκογένεια. Ἡ θέση της εἶναι ἰδιαίτερα δύσκολη. Παρὰ τὴν προσφορά της στὴν οἰκονομία τοῦ κράτους δὲν ἀπολαμβάνει τὴν ἐλάχιστη κοινωνικὴ πρόνοια. Ζεῖ καὶ ἐργάζεται κάτω ἀπὸ σκληρὲς συνθήκες, χωρὶς τὴν στοιχειώδη ἰατρικὴ περίθαλψη, χωρὶς τὶς στοιχειώδεις ἀνάσεις, πέρα ἀπὸ κάθε χαρὰ καὶ ἀπόλαυση.

Συγκεκριμένα στὴν γεωργία καὶ κτηνοτροφία σιτὴ χώρα μας ἀπασχολοῦνται 500.000 γυναῖκες, δηλαδή τὰ 53ο)ο περίπου καὶ εἰδικὰ στὸν νομὸ μας, στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς σὲ σύνολο 46.720 γυναικῶν οἱ 43.860 ἀποτελοῦν τὸν οἰκονομικὸ ἐνεργὸ πληθυσμό. Ἀπ' αὐτὲς 860 μόνο εἶναι ἀπόφοιτες μέσων καὶ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, 16.400 ἀπόφοιτες δημοτικοῦ, 28.560 δὲν ἔχουν τελειώσει τὸ δημοτικὸ καὶ 13.400 εἶναι ἔντελως ἀγράμματες.

Οἱ ἀγρότισσες τοῦ νομοῦ μας ἀσχολοῦνται κύρια μὲ τὰ καπνά, τὰ ρύζια, τὰ τεύτλα, τὶς ντομάτες, τὰ βαμβάκια, τὰ φυστίκια καὶ τὴν κτηνοτροφία. Ἡ δουλειὰ γιὰ τὴν ἀγρότισσα κοπέλλα, γιὰ τὴν γυναῖκα, γιὰ τὴ μάννα, γιὰ τὴν ἠλικιωμένη εἶναι δύσκολη, βαρειά καὶ ἀνθυγιεινὴ. Δὲν περιορίζεται μόνο στὸ ἄροτρο, ἀλλὰ ἀρχίζει ἀπ' τὰ χαράματα καὶ τελειώνει τὸ βράδυ. Ἡ δουλειὰ στὰ χωράφια καὶ στὸν σταῦλο κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο, τὸν ἄερα, τὴν βροχὴ, μέσα στὰ νερὰ προκειμένου γιὰ τὰ ρύζια, μέσα στὴ βρωμιὰ, ἢ ξαγρύπνια καὶ ὁ ὑποσιτισμὸς της, ἢ ἀβάσταχτη κούραση κι' ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ οἱ δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ ποὺ τὴν πε-

ριμένουν καὶ τὰ παιδιά ποὺ ἔχει νὰ ἀναθρέψει τὴν ἐξαντιλοῦν, τὴν ἀρρωσταίνουν, τὴν κάνουν νὰ γερνάει πρὸ γρήγορα. Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι καθόλου ὑπερβολές. Γιὰ παράδειγμα ἡ γυναῖκα ποὺ δουλεύει στὰ καπνὰ κατὰ τὴν περίοδο τοῦ καλοκαιριοῦ θὰ σηκωθεῖ στὶς 3 τὰ χαράματα, θὰ ἐτοιμαστεῖ καὶ θὰ πάει στὸ χωράφι μὲ τὸν ἄνδρα καὶ τὰ παιδιά της ἂν τυχὸν εἶναι μεγάλα. Θὰ ἀρχίσει νὰ «σπάξει» τὸ καπνὸ μὲ τὴν γκαζόλαμπα μέχρι νὰ ξημερώσει καὶ ὕστερα κάτω ἀπ' τὸν ἥλιο καὶ μέσα στὴν «μελούρα» (οὐσία καφὲ χρώματος, ποὺ βγάζουν τὰ φύλλα καὶ ποὺ κολλάει στὰ χέρια καὶ στὰ ρούχα) καὶ θὰ γυρίσει σπίτι κατὰ τὶς 11 μὲ 12. Μετὰ θὰ κάνει πρόχειρα τὸ φαγητὸ καὶ θὰ καθήσει νὰ περνᾷ τὸ καπνὸ μέχρι τὶς 9 τὸ βράδυ ποὺ θὰ σηκωθεῖ νὰ φάει καὶ νὰ κάνει τίποτα φιλοδουλειὲς καὶ ὕστερα θὰ κοιμηθεῖ. Τὸ ἴδιο γίνεται κάθε μέρα, ἐνῶ τὴν Κυριακὴ τῆς φορτώνονται ὅλες οἱ δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, σιγύρισμα, πλύσιμο, μπάλωμα.

Οἱ σκληρὲς συνθήκες δουλειᾶς κάνουν πολλὲς γυναῖκες, ἰδιαίτερα νέες κοπέλλες νὰ ξενητεῦνται γιὰ νὰ βροῦν δῆθεν καλύτερη τύχη. Βλέπουμε λοιπὸν τὴν ἀγρότισσα νὰ δουλεύει στὸ πλάι τοῦ ἄντρα της τὸ ἴδιο σκληρὰ μ' ἐκεῖνον.

Ἡ ὑγεία τῆς ἀγρότισσας σ' ὅλες τὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς τῆς Ἑλλάδας, τὸ ἴδιο καὶ στὸν νομὸ μας, εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς τομεῖς ποὺ ἡ κυβέρνηση θέλει νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ παραβλέπει. Στὴν ὑπαίθρο ἡ ὑγιεινὴ περίθαλψη τοῦ παιδιοῦ, τῆς μητέρας, ὅλης τῆς ἀγροτικῆς οἰκογένειας εἶναι ὑποτυπώδης, σχεδὸν ἀνύπαρκτη. Δυστυχῶς ἡ ἐπιστῆμη καὶ ἡ ποιότητα τῆς περίθαλψης ποὺ παρέχεται σὲ κάθε κοινωνικὴ τάξη εἶναι διαφορετικὴ καὶ διαφορετικὰ ἐφαρμόζεται στὸ κέντρο καὶ στὴν ἐπαρχία. Σύμφωνα μὲ τὸν νόμο τοῦ ΟΓΑ (Ὁργανισμὸς Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων) παρέχεται στοὺς ἀσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους «δωρεάν» καὶ «πλήρης» ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη. Τὰ ἀγροτικὰ ὅμως ἰατροεῖα ἀπ' τὴν μιὰ εἶναι ἐλά-

χιστα, απ' την άλλη δεν έχουν επαρκές και εμπειρο προσωπικό αλλά ούτε και κατάλληλο εξοπλισμό. Δεν υπάρχει ούτε ο στοιχειώδης βασικός εξοπλισμός, όπως καρδιογράφος, φορητό ακτινολογικό μηχάνημα. Κανένας έπαρχιακός σταθμός δεν διαθέτει ασθενοφόρο αυτοκίνητο για την μεταφορά των ασθενών στο Κέντρο, στο Γενικό Νοσοκομείο των Σερρών. Οί γιατροί που διορίζονται στα αγροτικά ιατρεία και τους έπαρχιακούς υγειονομικούς σταθμούς μόλις έχουν τελειώσει τη σχολή και δεν έχουν την κατάλληλη πείρα να ασκήσουν το επάγγελμα ικανοποιητικά.

Η μαϊα ή η έλυσκέπτρια στερείται κατάλληλης έμπειρης κατάρτισης. Τα κύρια που στεγάζονται οί υγειονομικές υπηρεσίες είναι ακατάλληλα. "Όσο για την νοσοκομειακή περίθαλψη αν αρρωστήσει κανείς πρέπει να κάνει ένα μεγάλο ταξίδι για να φτάξει στο πιο κοντινό νοσοκομείο και εκεί πάλι να περιμένει στη σειρά στο διάδρομο. Ο ΟΓΑ φάρμακα δεν χορηγεί εκτός απ' τις 56 δρχ. που δίνει ετήσια σε κάθε ασφαλισμένο για να αγοράσει φάρμακα και εκτός απ' τις «ασπρίνες!» που δίνονται δωρεάν στο αγροτικό ιατρείο.

Η αναγνώριση της μητρότητας είναι κάτι άγνωστο για την αγρότισσα. Η έγκυος γυναίκα δουλεύει μέχρι λίγο πριν τον τοκετό και ύστερα γεννά ή στο χωράφι ή στο σπίτι. Κι αφού γεννηθεί το παιδί, αρχίζει γι' αυτήν το μαρτύριο. "Αν υπάρχει παιδικός σταθμός το πρόβλημα λύνεται, αφήνοντας τα παιδιά σε οίγουρα, υπεύθυνα και ειδικευμένα χέρια. Άλλα οί βρεφικοί και παιδικοί σταθμοί στα χωριά μας είναι ανύπαρχοι. Σήμερα 1.000.000 Έλληνόπουλα από 2½ έως 5 χρόνων που ζουν σε 400 πόλεις και 5.000 χωριά υπάρχουν 529 έθνικοί παιδικοί σταθμοί, 29 του ΠΠ ΚΠΑ, 3 ιδιωτικοί και 10 του ιδρύματος του εργαζόμενου κοριτσιού, που καλύπτουν μόνο το 1/6 των αναγκών. Οί παιδικοί αυτοί σταθμοί βρίσκονται σχεδόν ολοκληρωτικά στις μεγάλες πόλεις. Η κατάσταση βέβαια γίνεται ασύγκριτα χειρότερη στις μικρές έπαρχιακές πόλεις, ενώ στα χωριά δεν υπάρχει σχεδόν καμιά μέριμνα. "Ετσι λόγω της έλλειψης παιδικών σταθμών οί αγρότισσες αναγκάζονται ή να σέρνουν τα παιδιά τους στα χωράφια κάτω από τον ήλιο και την βροχή ή να τα αφήνουν να τριγυρνούν στους δρόμους όλη μέρα χωρίς καν την στοιχειώδη φροντίδα. Η οικονομική τους κατάσταση ούτε καν τις αφήνει να σκεφτούν την τρίτη λύση, να μη δουλέψουν. Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω έλλείψε-

ων και αναγκών είναι ή αυξημένη νοσηρότητα και θνησιμότητα των παιδιών της ύπαιθρου.

"Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα της αγρότισσας είναι ή σύνταξη. Τη στιγμή που μερκοί προνομιούχοι παίρνουν 40.000 και 50.000 σύνταξη ή αγρότισσα παίρνει 800 δρχ. τον μήνα από τον ΟΓΑ όταν συμπληρώσει τα 65 της χρόνια κι' αυτό μόνον όταν είναι χήρα, ανύπαντρη ή χωρισμένη. Επί πλέον πρέπει να έχει εργαστεί 25 χρόνια σαν αγρότισσα και μάλιστα να έχει δουλέψει την τελευταία 10ετία πριν συμπληρώσει τα 65 της. "Αν πάλι ζει ο άντρας της παίρνουν οί δύο τους τον μήνα 1.800 δρχ., ένα γελοίο ποσό που ούτε τα έξοδα για τα φάρμακα δεν καλύπτει.

Πρόσφατο είναι το παράδειγμα του κρητικού γέροντα που δεν δέχτηκε την σύνταξη γιατί πίστευε ότι κοροϊδεύουν τον ιδρώτα και την κόπωση 60 χρόνων στα χωράφια.

"Ένα άλλο πρόβλημα για την αγρότισσα είναι ή ψυχαγωγία. Το πρόβλημα ξεκινάει απ' το ότι δεν υπάρχουν ώρες για ψυχαγωγία. Οί δουλειές στο χωράφι, στον σταύλο, στο σπίτι δεν αφήνουν ελεύθερες ώρες. Κι αν ακόμη μείνουν ή ψυχαγωγία θα είναι ή τηλεόραση, αν βέβαια υπάρχει και το κουτσομπολιό.

Το πρόβλημα της ψυχαγωγίας είναι ιδιαίτερα όξυμένο στις νέες κοπέλλες του χωριού. Οί περισσότερες αφού τελειώσουν το δημοτικό δεν συνεχίζουν το γυμνάσιο, κύρια για οίκον. Λόγους έχοντας αρκετές ελεύθερες ώρες. Δυστυχώς όμως στο χωριό τίποτα δεν προσφέρεται από τη ριά της κυβέρνησης για την σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου της νέας κοπέλλας.

Στερείται όλοτετα το καλό βιβλίο, το θέατρο, τις καλές ταινίες, τις μουσικές εκδηλώσεις, την άθληση, τις εκδρομές και γενικά κάθε τι που θα την μορφώσει και θα την ψυχαγωγήσει.

"Υπάρχουν βέβαια και μερικά «κέντρα νεότητας», που όμως τελικά μετατρέπονται σε λέσχες, που διαθέτουν μόνο χαρτιά και τάβλη.

"Ετσι ή κυβέρνηση στερώντας απ' τη νεολαία του χωριού τις παραπάνω ευκαιρίες για σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και ψυχαγωγία, δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να την σπρώχνει στις ντισκοτέκ και καφετερίες, που άρχισαν να κατακλύζουν τα χωριά μας κατ' αποκλειστικότητα, στον αμερικάνικο δηλ. τρόπο ζωής. "Ένα τρόπο ζωής που τίποτε δεν προσφέρει στη νεολαία: ούτε γενικότερη μόρφωση, ούτε ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, της εθύνης τους απέναντι στα

Τὸ φετεινὸ βραβεῖο Λένιν ἀπονεμήθηκε στὸν μεγάλο Ἕλληνα, σύγχρονό μας, ποιητὴ Γιάννη Ρίσο. Τὸ βραβεῖο Λένιν δίνεται σὲ ἄτομα ποὺ ἔχουν συμβάλει οὐσιαστικά στὴν ὑπόθεση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης.

Ὁ Γ. Ρίσος εἶναι ὁ τρίτος Ἕλληνας ποὺ τιμᾶται μὲ τὸ βραβεῖο Λένιν. Οἱ ἄλλοι δύο εἶναι ὁ ποιητὴς Κώστας Βάρναλης καὶ ὁ ἀγωνιστὴς τῆς ἀντίστασης καὶ σημερινὸς πολιτικὸς Μανώλης Γλέζος.

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου συμπεριλαμβάνεται σὲς πολλὰς διακρίσεις τοῦ ποιητῆ μας, ποὺ ἔχει χαρακτηρηθεῖ ὡς «ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιφανέστερους πολίτες τοῦ κόσμου». Τὸ βραβεῖο ἀποτελεῖ ἀναγνώριση τῆς μεγάλης σημασίας τοῦ ποιητικοῦ του ἔργου, ἐνὸς ἔργου ποὺ ἐκφράζει τὰ προβλήματα καὶ τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ, μᾶς πεῖσης οὐσιαστικὰ λαϊκῆς, ποίησης ποὺ συμπορεύεται μὲ τὴς λαϊκὰς δυνάμεις, ποὺ τὴς ἐκφράζει.

Χαιρετίζουμε τὸν ποιητὴ μας καὶ εὐχόμαστε ἢ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου του νὰ γίνῃ πραγματικὰ παγκόσμια, μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς προσφορᾶς του καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΛΙΟΥΛΗΣ

κοινά, τῆς συλλογικότητας σὲς διάφορες ἐκδηλώσεις τους.

Ἡ ἴδια ἢ νεολαία ὡστόσο — πανελλαδικὰ ἀλλὰ καὶ στὸν Νομό μας— δείχνει τὴν διάθεσή της, τὴν ἐπιθυμία της γιὰ σωστὴ ψυχαγωγία μὲ τὸ νὰ στήνῃ (νὰ ἰδρῦει) καὶ νὰ δραστηριοποιεῖ, στὸν βαθμὸ ποὺ μπορεῖ ἐκπολιτιστικὰς κινήσεις καὶ συλλόγους.

Κοντὰ σ' αὐτὰ ἔρχονται καὶ οἱ ἀντιλήψεις ποὺ θέλουν τὴν νέα κοπέλλα καλὴ νοικοκυρά, κλεισμένη στὸ σπίτι, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν παντρεία, οἱ ὁποῖες ἀντιλήψεις καλλιεργοῦνται μαζὶ μὲ ὅλα τὰλλα μὲ σκοπὸ νὰ τὴν ἀποπροσανατολίσουν καὶ νὰ μὴ ζητᾶ τὰ δικαιώματά της γιὰ μόρφωση καὶ ψυχαγωγία.

Αὐτὰ τὰ προβλήματα ἀντιμετωπίζει σὲ γενικὲς γραμμὲς ἢ ἀγρότισσα καὶ γιὰ νὰ λυθοῦν θὰ πρέπει νὰ μεριμνήσῃ ἢ κυβέρνησις γιὰ τὰ ἑξῆς:

— Νὰ αὐξήσῃ τὴς συντάξεις.

— Νὰ δίνει στὴν ἀγρότισσα σύνταξη ἴση μὲ τοῦ ἀγρότη.

— Νὰ δίνει τὴν σύνταξη τοῦ ἄντρα μετὰ τὸν θάνατό του στὴν γυναίκα του ἄσχετα μὲ τὴν ἡλικία ποὺ ἔχει.

— Νὰ χορηγεῖ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη ὅμοια τουλάχιστον μ' αὐτὴ ποὺ παρέχεται σὲς ἄλλες ἐργαζόμενες.

— Νὰ ἰδρῦσῃ ἀγροτικὰ ἰατρεία καὶ νοσοκομεία μὲ σύγχρονο ἐξοπλισμό.

— Νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν μητρότητα ὡς κοινωνικὸ λεπτόγραμμα.

— Νὰ δημιουργήσῃ βρεφικοὺς καὶ παιδικούς σταθμούς καθὼς καὶ νηπιαγωγεία σὲς ἀγροτικὰς περιοχές.

— Νὰ ἀξιοποιήσῃ σωστὰ τὸν ἐλάχιστο ἐλεύθερο χρόνο μὲ τὴν δημιουργία βιβλιοθηκῶν αἰθουσῶν, ψυχαγωγίας, γυμναστηρίων καθὼς καὶ μὲ τὴν δημιουργία καὶ βοήθεια τῶν ἐκπολιτιστικῶν κινήσεων.

ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ...

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 4η σελ.)

ὄλους τοὺς τυφλοὺς σύνταξη ζωῆς γιὰ νὰ μὴν εἶναι οἱ τυφλοὶ ἀντικείμενο ἐκμετάλλευσης τῶν ψευτοφιλανθρώπων καὶ νὰ ἀργοπεθαίνουν στὰ πεζοὺς ὁδούς, ἀναγκασμένοι νὰ ζητιανεύουν τὸν οἶκτο σου.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΨΩΜΙ, ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΖΗΤΙΑΝΙΑ.

Τὸ παραπάνω ἄρθρο δημοσιεύτηκε σὲ ἔφημερίδα τῆς 1.6.1977 καὶ ἀναφέρεται σὲ γεγονότα τῆς προηγουμένης.

«...Στὸ μονοπάτι ἀνταμώσαμε δυὸ παιδάκια: τὸ ἓνα θὰ ἦταν ὡς τεσσάρων χρονῶν, τὸ ἄλλο ὡς πέντε. Ἐνας G.I. (Γενικὸ Πεζικὸ) πυροβόλησε τὸ μικρότερο καὶ τὸ μεγαλύτερο ρίχτηκε πάνω του γιὰ νὰ τὸ προστατεύσει. Ὁ G.I. τοῦ φύτεψε ἔξι σφαῖρες. Μὲ ἀπόλυτη ἀπάθεια, σὰν γνήσιος ἐπαγγελματίας. Ὑστερα συναντήσαμε ἓναν ἄντρα καὶ δυὸ μικρούτσικα παιδιά, ἓνα ἀγοράκι κι ἓνα κοριτσάκι. Περπατοῦσαν στὸ δρομάκι κι ἦταν φανερὰ τρομαγμένοι· τὸ κοριτσάκι βρισκόταν δεξιά, τὸ ἀγοράκι ἀριστερά. Ὁ ἄσπρος στὴ μέση. Ὅλοι μαζί οἱ G.I. μὲ μία ὁμοθρονία τοὺς θέρισαν. Τὸ ἀγοράκι χτυπημένο στὸ μπράτσο καὶ στὴ γάμπα, τὸ εἶδα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια. Προχωροῦσε πρὸς τὸ μέρος μας, μὲ ὕφος ἐκπληκτο, κι ἔχανε αἷμα. Γονάτισα νὰ τὸ φωτογραφίσω κι ἓνας G.I. γονάτισε δίπλα μου γιὰ νὰ τὸ πυροβολήσῃ. Τοῦ ἔρριξε τρεῖς φορές, ὄχι μία. Ἡ πρώτη βολὴ τὸ τίναξε πρὸς τὰ πίσω, ἡ δευτέρα στὸν ἀέρα κ' ἡ τρίτη τὸ σώριασε στὴ γῆ. Τότε ὁ G.I. ἀπομακρύνθηκα ἀδιάφορος...» (Ἀπὸ τὴν μαρτυρία τοῦ κ. Χέμπερλε, φωτογράφου στὸ λόχο Τσάρλι σχετικὰ μὲ τὴν σφαγὴ τοῦ Μὰν Λάϊ στὸ χωριὸ Σὸγκ Μὰν στὶς 16 Μάρτη 1968).

Στις 20 Γενάρη τοῦ 1959 ψηφίστηκε στὸν ΟΗΕ ἡ Διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ Παιδιοῦ. Στις 16 Μάρτη τοῦ 1968 στὴ σφαγὴ τοῦ Μὰν Λάϊ, στὸ Βιετνάμ, ὁ ἱμπεριαλισμὸς ὑπέγραφε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ «δικαίωμα» τῶν παιδιῶν νὰ πεθαίνουν.

Γιὰ κάθε καινούργια ζωὴ, γιὰ κάθε παιδί πού γεννιέται, γεννιέται καὶ μιὰ ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Μιὰ ἐλπίδα καὶ συνάμα μιὰ εὐθύνη. Ὅχι μόνο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού τοῦ ἔδωσαν τὴ ζωὴ καὶ θὰ τὸ μεγαλώσουν, ἀλλὰ γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού συνθέτουν τὸ κοινωνικὸ σύνολο, μέσα στὸ ὁποῖο θὰ ζήσει καὶ θὰ ἀναπτυχθεῖ τὸ παιδί αὐτό.

Γιὰ νὰ μπορέσει ἓνα παιδί νὰ ἀναπτυχθεῖ σωματικά, ἀλλὰ κυριώτερα πνευματικά καὶ ψυχικά, γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴ σωστὴ μόρφωση, τὶς κατάλληλες ἐμπειρίες καὶ προϋποθέσεις ὥστε νὰ ἀναπτύξῃ σωστὰ τὴν προσωπικότητά του, μεγάλο θάρος πέφτει στὶς πλάτες τῶν γονιῶν του. Βάρος πού τὸ μοιράζονται ἢ τουλάχιστον θάπρεπε νὰ τὸ μοιράζονταὶ μὲ τὴν κοινωνία καὶ τὸ ἴδιο τὸ κράτος.

Καὶ ἂν στὶς σοσιαλιστικὲς χώρες τὰ παιδιά διαθέτουν ὑλικά καὶ ἐκπολιτιστικὰ ἀγαθὰ πού παρὰ-

γονταὶ καὶ προσφέρονται ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ μποροῦν νὰ ζήσουν καὶ ν' ἀνθίσουν σὲ ἀσφάλεια, ὑπάρχουν σ' ἄλλες χώρες ἑκατομμύρια παιδιά πού στεροῦνται αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν. Ἐκατομμύρια κι ἑκατομμύρια παιδιά δὲν μποροῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν κατακτήσεων πού ἐπιτεύχθησαν στὸν ἐπιστημονικὸ καὶ τεχνικὸ τομέα καὶ ἐξασφαλίζουν τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνθιστὴ τους.

Σ' ὅλες τὶς καπιταλιστικὲς χώρες, καταπατοῦνται καθημερινὰ τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ. Ἐκατομμύρια παιδιά μαραζώνουν σ' ἓνα κόσμο χωρὶς σχολεῖα, χωρὶς ἰατρικὴ περίθαλψη, χωρὶς ψωμί, χωρὶς γέλιο, ἐργάζονται σκληρὰ παρὰ τὴ μικρὴ τους ἡλικία, πεθαίνουν ἀπὸ πείνα καὶ ἐγκατάλειψη. Κι ἄλλα ἀντιμετωπίζουν τὸ αὔριο μὲ τὸ φόβο τῆς ἀνεργίας, τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τοῦ κόστους ζωῆς, τῆς ἔλλειψης κατοικίας καὶ τῆς ἔλλειψης μόρφωσης.

Πέρασαν 18 χρόνια ἀπὸ τότε πού ἡ Γ. Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ ψήφισε ὁμόφωνα μιὰ Διακήρυξη μὲ 10 ἄρθρα πάνω στὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ. «Ἐπειδὴ—ἀναφέρει ἡ Διακήρυξη— ἡ ἀνθρωπότητα ὀφείλει στὸ παιδί ὅτι τὸ καλύτερο μπορεῖ νὰ τοῦ δόσει ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ ψηφίζει τὴ Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Παιδιοῦ μὲ σκοπὸ, τὸ παιδί νὰ ζήσει εὐτυχισμένο τὰ παιδικὰ του χρόνια γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό του καὶ τὸ καλὸ ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας». Ἀκόμα τονίζεται ὅτι «στὸ παιδί πρέπει νὰ δίνονται οἱ δυνατότητες νὰ μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθεῖ ψυχικά, σωματικά, ἠθικά, πνευματικά καὶ κοινωνικά, κατὰ τρόπο ἐλεύθερο καὶ ἀξιοπρεπῆ». Τὸ ἄρθρο 7 λέει ὅτι «ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευση ὀρίζεται ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεάν». «Ἀπαγορεύεται νὰ ἐργάζεται τὸ παιδί πρὶν ἀπὸ μιὰ ὀρισμένη ἡλικία» ἀναφέρει τὸ ἄρθρο 9.

Μετὰ στὰ 18 χρόνια πού πέρασαν τί ἐγινε; Πῶς ἐφαρμόστηκαν καὶ ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα αὐτά; Ἄς κάνουμε ἓναν ἀπολογισμὸ:

● Τὸ 1)5 τῶν παιδιῶν, μέσα στὸ 1976, πέθανε προτοῦ φτάσῃ στὴν ἡλικία τῶν 5 χρονῶν, σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ

● Πάνω ἀπὸ 100.000 παιδιά κάθε χρόνο παθαίνουν τύφλωση, ἀπὸ ἔλλειψη βιταμίνης Α.

● 200 ἑκατομμύρια βρέφη ἀπὸ τὰ 860 ἑκατομμύρια πού ὑπάρχουν στὸν κόσμo, ὑποσιτίζονται.

● 250.000 παιδιά στὸν κόσμo εἶναι ἐγκαταλει-

μένα.

● 1.000.000 παιδιά σκοτώθηκαν στο Βιετνάμ, στην διάρκεια του πολέμου, θύματα των ΗΠΑ.

● Χιλιάδες παιδιά στην Κύπρο όρφανεψαν και ζούν κάτω από άθλιες συνθήκες, θύματα του Άττίλα του Κίσιινγκερ.

● Τα παιδιά των μεταναστών στις καπιταλιστικές χώρες αντιμετωπίζουν φυλετικές διακρίσεις.

● Έκατομμύρια παιδιά στην Αφρική αντιμετωπίζουν την άποικιοκρατία, τον νεοαποικισμό και τον ρατσισμό.

● Στη Χιλή τα παιδιά πληρώνουν το δικό τους μερτικό στο φασισμό ζώντας κάτω από άθλιες συνθήκες.

● Στις ΗΠΑ παιδιά περιφρονούνται και δεν έχουν κανένα δικαίωμα μόνο και μόνο για το χρώμα του δέρματός τους.

● Πάνω από 40.000.000 ανήλικα παιδιά στον κόσμο είναι υποχρεωμένα να δουλέψουν για να ζήσουν.

● Στις υπό ανάπτυξη χώρες τουλάχιστον 100.000.000 παιδιά από 7—10 χρονών δεν έχουν διδαχθεί γραφή, ανάγνωση και αριθμητική.

● Το 40% των παιδιών που πηγαίνουν σχολείο παρακολουθούν μερικές μόνο από τις τάξεις της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

● Έκατομμύρια παιδιά στις καπιταλιστικές χώρες είναι έκτεθειμένα στους κινδύνους των ναρκωτικών, της ωμής βίας και της έγκληματικότητας, των πορνό, της έξαθλίωσης.

● Στην Ελλάδα τα περισσότερα παιδιά των εργαζομένων ζούν μέσα σε στερήσεις, δυστυχία, ανασφάλεια και είναι καταδικασμένα στην αμάθεια.

● Η βρεφική θνησιμότητα στην Ελλάδα είναι από τις μεγαλύτερες στην Ευρώπη. Στα 1.000 Έλληνόπουλα τα 27 πεθαίνουν πριν φτάσουν στον πρώτο χρόνο της ζωής τους. Η παιδική θνησιμότητα παρατηρείται ιδιαίτερα στην ύπαιθρο και οφείλεται στην έλλειψη άγροτικών ιατρείων και νοσοκομείων.

● Σήμερα στη χώρα μας παραπάνω απ' τις μισές εργαζόμενες γυναίκες είναι μητέρες. Οι υπάρχοντες βρεφικοί σταθμοί μόλις καλύπτουν το 1)6 των αναγκών. Κι αυτοί είναι συγκεντρωμένοι στην πλειοψηφία τους στην Αθήνα και στις μεγάλες πόλεις, ενώ στις μικρές έπαρχιακές πόλεις είναι ελάχιστοι στα δε χωριά σχεδόν δεν υπάρχουν. Εκτός από αυτό, στεγάζονται σε ακατάλληλα κτίρια και λείπει το ειδικευμένο και αριθμητικά έπαρκές προσωπικό. Κοντά σ' αυτούς τους κρατικούς λειτουργ-

γοών και οί ιδιωτικοί, που φυσικά είναι απρόσιτοι για το πορτοφόλι μιās εργατικής οίκογένειας.

● Το δικαίωμα όλων των παιδιών στην μόρφωση παραμένει δικαίωμα μόνο στα χαρτιά. Μικρό μόνο ποσοστό των φτωχών παιδιών καταφέρνει να σπουδάσει με πολλές θυσίες, τόσο δικές τους όσο και των οίκογενειών τους. Κι αυτή η μόρφωση που παρέχεται, παρέχεται μέσα σε ακατάλληλα κτίρια με λειψό αριθμό δασκάλων και καθηγητών. Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι άναχρονιστικό, άντιεπιστημονικό, άυταρχικό με άντιπαιδαγωγικές μεθόδους και άφίνει άνεξίτηλα σημάδια στην προσωπικότητα των παιδιών. Άπό την άλλη μεριά η «μόρφωση» τους συμπληρώνεται με τα διάφορα κόμικς και περιεδικά άμερικάνικου τύπου καθώς και με τα διάφορα σήριαλς της τηλεόρασης. Ένδεικτικά, ένα παιδί στις σημερινές συνθήκες, μπορεί να δει στην έλληνική τηλεόραση 4.608 έγκληματικές πράξεις τον χρόνο...

● Τα παιδιά μεγαλώνουν μέσα στην άνασφάλεια. Το άγχος, η νευρικότητα, η άνασφάλεια που νοιώθουν οί γονείς τους και όλη η κοινωνία, περνάει με χιλιάδες τρόπους πάνω στο παιδί, το έκμηδενίζει το πνίγει. Κι όλα αυτά σημαδεύουν την προσωπικότητά του για όλη του τη ζωή.

● Υπεύθυνος γι αυτό είναι το κοινωνικό σύστημα που άδιαφορεί για την ανάπτυξη της προσωπικότητας εκείνων που θα γίνουν αύριο μέλη του. Και η άδιαφορία αυτή φαίνεται από το πόσο προστατεύεται η μητρότητα, από την μόρφωση που παρέχεται, από τα ανήλικα παιδιά που δουλεύουν για να ζήσουν και τα έκμεταλλεύονται διπλά, ένα σαν εργαζομένους κι ένα σαν παδιά, από τις 200.000 άπροσάρμοστα παιδιά που πεθαίνουν χωρίς κρατική στοργή.

● Υπάρχουν όμως και παιδιά σ' ένα άλλο τμήμα της Γης, τις σοσιαλιστικές χώρες, όπου η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Παιδιού είναι νόμος έδω και πολλά χρόνια. Η προστασία της μητρότητας και του παιδιού είναι έπίσημη κρατική πολιτική. Εκεί τα παιδιά άποτελούν μιá προνομιούχα τάξη, που σ' αυτήν δίνεται ότι καλύτερο υπάρχει.

● Στις χώρες όμως που τα δικαιώματα των παιδιών καταπατούντα ιδυναμώνει η πάλη για την υπεράσπιση του παιδιού για την δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου μέσα στον όποιο θα έχουν όλες τις προϋποθέσεις για να άναπτύξουν την προσωπικότητά τους, για να γίνουν σωστοί άνθρωποι. Και παντού δυναμώνει η πάλη για την ειρήνη, γι' αυτό
(Συνέχεια στην 18η σελ.)

ΨΗΦΟΣΤΑ 18

Αίτημα τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν ἀγῶνων τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας

τοῦ Στέλλιου Μπουφίδου

Οἱ φῆμες ποὺ κυκλοφοροῦν τελευταία γιὰ πρόωρες ἐκλογές ἔφεραν στὴν ἐπιφάνεια τὸ πρόβλημα τῶν νέων ἐκείνης τῆς ἡλικίας ποὺ, ἐνῶ ἔχουν μιὰ σειρὰ ὑποχρεώσεις, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς στὰ κοινά. Ἔτσι μῆκε ἔντονα τὸ αἴτημα: «Ψήφος στὰ 18». Τὸ αἴτημα ἀφορᾷ μισὸ ἑκατομμύριο νέους ἡλικίας 18—21 χρονῶν (ἐργαζόμενοι, φοιτητές), ποὺ ἐνῶ συμμετέχουν σ' ὅλες τις ἄλλες κοινωνικὲς διαδικασίες (ἐργασία, πνευματικὴ ζωὴ, νομικὲς κυρώσεις κ.ἄ.) δὲν συμμετέχουν στὴν ἐκλογικὴ διαδικασία. Πρόκειται φυσικὰ γιὰ μιὰ ἀπαράδεκτη καὶ ἀδίκη κατάσταση. Καὶ κατ' ἀκόμη. Ἐξω ἀπὸ τὶς συνθήκες τῆς ἐποχῆς μας. Γιατὶ πέρασε γιὰ πάντα ἡ ἐποχὴ ποὺ κριτήριό ἐνηλικίωσης ἦταν τὰ 21 χρόνια. Οἱ συνθήκες ζωῆς ἀλλάζουν συνεχῶς μὲ γρήγορους ρυθμούς καὶ ὀδηγοῦν ταχύτερα στὴν βιολογικὴ ὠρίμανση τῶν νέων. Συγχρόνως τὸ σημερινὸ ἐπίπεδο ἀνάπτυξης τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας, τῆς μόρφωσης καὶ τῶν μέσων ἐνημέρωσης ἐπιταχύνουν τὴν ὠρίμανση τῆς νεολαίας. Αὐτὰ ἰσχύουν σὲ μεγαλύτερο βαθμὸ γιὰ τοὺς νέους τῆς μεταδικτατορικῆς Ἑλλάδας, ὅταν εἶναι γνωστὸ πὼς οἱ Ἕλληνες νέοι (πρωτοπόροι πάντα στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴ Δημοκρατία, τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία, τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας) φάνηκαν ὠριμοὶ στὰ χρόνια τῆς δικτατορίας ἢ ψυχῆ τοῦ ἀντιδικτατορικοῦ ἀγῶνα, πρόσφεραν τὰ καλύτερά τους χρόνια καὶ τὴ ζωὴ τους ἀκόμη γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς τυραννίας.

Ἡ ἀντιφατικότητά καὶ τὸ ἀδικο τῆς ἀπαγόρευσης τῆς συμμετοχῆς τῶν νέων στὴν πολιτικὴ μὲ τὸ δικαίωμα ψήφου στὶς βουλευτικὲς καὶ τὶς δημοτικὲς ἐκλογές φαίνεται ξεκάθαρα, ἂν παρατηρήσουμε πὼς:

— Ἡ πολιτεία θεωρεῖ κατάλληλους τοὺς νέους νὰ δημιουργήσουν οἰκογένεια στὰ 18. Στὴν ἴδια ἡλικία ἐπιτρέπει τὴν ἐθελοντικὴ κατάρταξη στὸ στρατό, θεωρεῖ δηλαδὴ τοὺς νέους ἰκανοὺς νὰ προσπίσουν τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδας τους.

— Οἱ νέοι τῆς ἡλικίας αὐτῆς ψηφίζουν στὰ ἐργατικὰ σωματεία (οἱ ἐργαζόμενοι), στοὺς φοιτη-

τικούς καὶ σπουδαστικούς συλλόγους (οἱ φοιτητές καὶ οἱ σπουδαστές), στὶς μαθητικὲς κοινότητες (οἱ μαθητές).

Ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ δοῦμε τὸ ὅλο θέμα καὶ σὲ σχέση μὲ τὴν ἔνταξή μας στὴν Ε.Ο.Κ. Ἐνταξὴ ποὺ δὲν εἶναι μόνο οἰκονομικὴ ἢ πολιτικὴ, ἀλλὰ καὶ μὲ κοινωνικὲς διαστάσεις. Καὶ εἶναι γνωστὸ πὼς στὴν Ἰταλία, τὴν Ἀγγλία, τὴ Δ. Γερμανία, τὸ Λουξεμβούργο, τὸ Βέλγιο οἱ νέοι ἔχουν πλήρη πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ δικαιώματα ἀπὸ 18 χρονῶν. Τὸ ἴδιο ἰσχύει στὴ Δανία, τὴ Σουηδία καὶ τὶς σοσιαλιστικὲς χώρες.

Ἀκόμα τὸ δικαίωμα τοῦ «ἐκλέγειν» τῶν νέων στὰ 18 σὲ σχέση μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ «ἐκλέγεσθαι» στὰ 21 θὰ βοηθήσει στὴν ἀνανέωση τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀντιπάθεια τῶν νέων ἀπέναντι στὸν παλαιοκομματισμὸ, τὸ ρουσφέτι, τὴν κομματικὴ συναλλαγὴ. Καὶ μποροῦμε εὐκολὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε πόσο θὰ καταπολεμηθοῦν αὐτὰ μὲ τὴν εἴσοδο νέου αἵματος σ' ὅλους τοὺς κομματικούς ὀργανισμούς.

Τὸ δίκαιο τοῦ αἰτήματος γιὰ ψήφο στὰ 18 φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι συμφωνοῦν ὅλες σχεδὸν οἱ πολιτικὲς δυνάμεις τῆς χώρας. Ἔτσι ὅλα τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης ἔχουν ταχθεῖ ὑπὲρ, ἐνῶ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ν. Δημοκρατίας δὲν ὑπάρχει μιὰ καθαρὰ ἀρνητικὴ σχέση. Ἀντίθετα ἀρκετοὶ παράγοντες τοῦ κυβερνῶντος κόμματος (π.χ. Ἐβερτ, Καρατζᾶς) ἐκφράσθηκαν θετικά. Γιὰ παράδειγμα: ὁ ὑφ' ὄψι γὸς Οἰκονομικῶν κ. Ἐβερτ σὲ σχετικὴ ἐρώτηση ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας ἀπάντησε: «Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδας δικαιοῦνται νὰ μετέχουν στὰ κοινὰ ἀπὸ 18 ἐτῶν... Τὰ ἑλληνικὰ νειάτα ἐπισφράγισαν τὴν πολιτικὴ τους ὠριμότητα μὲ τὰ γεγονότα τῆς Νομικῆς καὶ τὸ αἶμα τοῦ Πολυτεχνείου. Δὲν μποροῦμε νὰ ζητᾶμε ἀπ' αὐτὰ θυσίες, ἂν δὲν τοὺς ἀναγνωρίζουμε δικαιώματα». Ἄλλὰ καὶ ἡ θέση τοῦ ἀρμόδιου ὑπουργοῦ (Ἐσωτερικῶν) κ. Ἰορδάνογλου ποὺ δήλωσε πὼς «δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος, ὥστε νὰ μπορέσουν ν' ἀσκήσουν τὸ ἐκ-

λογικό τους δικαίωμα και οι ηλικίες 18 χρόνων στις προσεχείς εκλογές» δείχνει πώς δεν υπάρχουν σοβαρά επιχειρήματα ενάντια στο αίτημα, παρά μόνο τεχνικοί λόγοι που αποτρέπουν την εφαρμογή του στις προσεχείς εκλογές. Άλλα το πρόβλημα δεν είναι τεχνικό. Κι' αν δεχθούμε όσα λέγονται από κυβερνητικούς παράγοντες πώς οι εκλογές δεν θεωρούνται πιθανές πριν από το φθινόπωρο του 1978, είναι σίγουρο πώς υπάρχει αρκετός χρόνος για να λυθεί και τεχνικά το πρόβλημα, αρκεί να υπάρχει ή αντίστοιχη πολιτική θέληση.

Τα ελληνικά νειάτα είναι ώριμα για την συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία και τόχουν αποδείξει με την παρουσία τους και τη δράση τους στη ζωή.

Είναι κάτι που κανείς δεν τολμά εύκολα να το αρνηθεί.

Χρέος της πολιτείας είναι να τους αναγνωρίσει την ωριμότητα αυτή.

Χρέος όλων των δημοκρατικών δυνάμεων είναι να προωθήσουν άμεσα τον αγώνα για ψήφο στα 18.

Ρεπορτάζ - "Ερευνες

Θέλοντας να μάθουμε και να κάνουμε δημόσια γνωστή τη γνώμη παραγόντων της πόλης μας σχετικά με το αίτημα να δοθεί δικαίωμα ψήφου στους νέους των 18 χρόνων, απευθυνθήκαμε στον δήμαρχο Σερρών κ. Ανδρέου, στον δημοτικό σύμβουλο κ. Σκουλίδη, στον αντιπρόεδρο του Έπιμορφωτικού Σερραϊκού Όμιλου κ. Μαραγκάκη και στο δημοσιογράφο - διευθυντή της εφημερίδας «Πρόδοξ» κ. Κολοκοιτώνη και τους θέσαμε το σχετικό ερώτημα. Να τι μας απάντησαν:

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ (δήμαρχος): Με τους σημερινούς ρυθμούς ανάπτυξης της κοινωνίας μας (τεχνολογία, μέσα ενημέρωσης, μόρφωση κ. λ.π.) οι νέοι των 18 χρόνων είναι ώριμοι βιολογικά και πνευματικά. Έτσι δεν υπάρχει λόγος να τους αρνηθούμε την συμμετοχή τους στην πολιτική, δίνοντάς τους δικαίωμα ψήφου.

Αντίθετα μια τέτοια απόφαση έπιβάλλεται και για έναν ακόμη λόγο: Με την συμμετοχή των νέων στην εκλογική διαδικασία διευρύνεται το «πολιτικό σώμα», μέσα στο οποίο ή άρτηριοσκήρωση —πρέπει να το παραδεχθούμε— κατέχει σημαντική θέση. Με την διεύθυνσή του αυτή, ή ποιότητα του πολιτικού σώματος θ' άνεβεί μια και οι νέοι μας είναι άνήσυχοι, προβληματιζόμενοι, γεμάτοι πίστη για τα ιδανικά τους, άφεγάδιαστοι.

Σε καμιά περίπτωση δεν μπορώ να δεχθώ πώς με το να δοθεί δικαίωμα ψήφου στους νέους των 18 ετών γίνεται ένα βήμα πρὸς τα πίσω, όπως ίσως υποστηρίζουν μερικοί. Σίγουρα, το τονίζω, θα είναι ένα βήμα της πολιτικής μας ζωής πρὸς τα μπροστά.

Να δοθεί λοιπόν δικαίωμα ψήφου στους νέους μας γιατί και ώριμοι είναι και ό εμπλουτισμός του πολιτικού σώματος θα έπιτευχθεί και ή υπόθεση της δημοκρατίας μας θα προχωρήσει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΟΥΛΙΔΗΣ (δημ. σύμβουλος): ψήφος στα 18; Ναι. Παρ' όλο που το πολιτικό κλίμα δεν είναι ώριμο για να γίνει αποδεκτό το αίτημα, ή προβολή και ή διεκδίκησή του (αίτηματος) θέτει το πρόβλημα στο προσκήνιο και θα υποκρεώσει σε προβληματισμό.

Η ζύμωση γύρω στο αίτημα και ή συνειδητοποίηση από το λαό της ανάγκης να δοθεί το δικαίωμα της ψήφου στους 18άρηδες θα ώρηάσουν το θέμα και θα έλθει αναπόφευκτα ή ώρα, κατά την οποία, το υποβαλλόμενο αίτημα από σύνθημα «ζύμωσης» θα γίνει σύνθημα άμεσης αποδοχής.

ΛΕΥΘΕΡΗΣ ΜΑΡΑΓΚΑΚΗΣ (αντιπρόεδρος του Ε.Σ.Ο.) Το κριτήριο της ηλικίας που μπαίνει σαν φραγμός στην πολιτική έκφραση των νέων είναι ένα κριτήριο που για παλιότερες εποχές ίσως ήταν σωστό. Για τους νέους της σημερινής Ελλάδας όμως σίγουρα δεν μπορεί να ίσχύει μια και ή ωριμότητά τους έχει σφυρηλατηθεί όχι μόνο σε σειρά σκληρών αγώνων, μα και έχει ποτιστεί με αίμα, όπως συνέβη στους αγώνες κατά της χούντας. Άκόμα οι νέοι υπεύθυνοι και ασυμβίβαστοι, ειλικρινείς και «καθαροί» πολλά μπορούν να προσφέρουν στην ανανέωση της πολιτικής ζωής του τόπου.

Να δοθεί ψήφος στους νέους της «Ελλάδος της Ευρώπης» (όπως μάς την χαρακτηρίζουν) για να γίνει περισσότερο «ευρωπαϊκή» (οι νέοι

στις χώρες τῆς Εὐρώπης ψηφίζουν ἀπὸ τὰ 18), γιὰ νὰ γίνει ἡ «δημοκρατία» μας περισσότερο Δημοκρατία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ (διευθυντὴς τῆς Προόδου): Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι καθόλου ἀπλὸ καὶ φυσικὰ οὔτε κι ἐπιφανειακό. Ἐπομένως μιὰ ἀπάντηση θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ, θὰ πρέπει, γιὰ νάχει ἀξιώσεις σοβαρότητας, νὰ εἶναι τεκμηριωμένη.

Μὲ τὸ νὰ δοθεῖ ψῆφος στοὺς νέους τῶν 18 χρόνων ὑπάρχει ὁ κίνδυνος χαλκεύσεως τῆς ἐτυμγορίας τοῦ λαοῦ, λένε οἱ πολέμιοι τοῦ αἰτήματος. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μιὰ μεγάλη μερίδα νέων ὅταν ἀποκατασταθεῖ ἐπαγγελματικά, συμπορεύεται μὲ τοὺς κανόνες τοῦ συστήματος καὶ συγχωνεύε-

θεται σὲ μιὰ μᾶζα συντηρητισμοῦ ποὺ δὲν τῆς ὑποπιεύεται στὴν ἡλικία τῶν 18 χρόνων.

Τὸ ἐρώτημα εἶναι ἂν κάτω ἀπὸ τὸν ἐπηρεασμὸ τῶν ἰδεῶν ποὺ χαρακτηρίζουν τοὺς νέους στὰ 18 χρόνια τους (καὶ ποὺ πολλὰς φορὲς ὀφείλονται σὲ συρμό), εἶναι δίκαιο νὰ διαμορφωθεῖ μιὰ ἄλφα ἢ βῆτα πολιτικὴ κατάσταση.

Ἄλλὰ στὸ κάτω - κάτω ὁ συντηρητισμὸς τῶν μεγάλων ὀφείλεται σὲ κάποιον ὑπολογισμὸ (σὲ ἀτομικὸ συμφεροντολογισμὸ θάλεγα). Ἀπὸ τοὺς νέους λείπει αὐτὸς ὁ ὑπολογισμός. Ἔχουν λοιπὸν τὸ προσὸν τῆς ἀγνότητος τῶν ἰδεῶν τους (ὅταν αὐτὲς οἱ ἰδέες δὲν ὀφείλονται στὸν συρμό, τόσο τὸ καλύτερο). Μὰ ἂν εἶναι ἔτσι καὶ μόνο γι' αὐτὸ τὸ λίγο (τῆς ἀγνότητος τῶν ἰδεῶν) ἴσως νὰ ἀξίζει νὰ τοῦ δοθεῖ τὸ δικαίωμα ψήφου.

ΑΠ' ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μέσα στὸ Πάσχα δυὸ δραστηριότητες τῆς ΕΦΕΝΣ ξεχώρισαν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους: ἡ ἐκθεση βιβλίου στὶς Σέρρες καὶ οἱ ἐξορμήσεις στὰ χωριὰ Φλάμπουρο καὶ Καρπερὴ μὲ θέμα «προληπτικὴ ἰατρικὴ καὶ ὀδοντιατρικὴ».

Ἡ ἐκθεση βιβλίου στὶς Σέρρες, ποὺ μὲ ἐπιτυχία, κράτησε ὀλόκληρη τὴ β' βδομάδα τοῦ Πάσχα, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἔδειξε ὅτι ὁ κόσμος διψᾷ πραγματικὰ γιὰ καλὸ, γιὰ προοδευτικὸ βιβλίον στὴν ἐπαρχία. Ἄρκει νὰ σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων ποὺ πωλήθηκαν ἔφθασε στὰ 304, ἀριθμὸς ἀρκετὰ ἱκανοποιητικός.

Ἡ ἴδια λοιπὸν ἡ ζωὴ μᾶς δείχνει ὅτι —κάθε ποὺ ὑπάρχει χρονικὴ δυνατότητα— θὰ πρέπει ὁ σύλλογός μας μὲ τέτοιου εἴδους ἐκθέσεις νὰ προωθεῖ τὸ προοδευτικὸ βιβλίον ὅχι μόνον στὴν πόλη τῶν Σερρών, ἀλλὰ καὶ σὲ χωριὰ ἀκόμη τοῦ νομοῦ μας.

Ἐκεῖ ποὺ ἰδιαίτερα πρέπει νὰ σταθοῦμε εἶναι ἡ ἄλλη δραστηριότητα τοῦ συλλόγου, οἱ ἐξορμήσεις στὰ χωριὰ.

Ἦταν μιὰ καινούρια μορφή πετυχημένης ἐκδήλωσης, δραστηριοποίησης τοῦ συλλόγου οἱ ἐξορμήσεις αὐτὲς. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ πρέπει ἰδιαίτερα νὰ τις προσέξουμε.

Καὶ στὰ δυὸ χωριὰ —καὶ στὴν Καρπερὴ καὶ στὸ Φλάμπουρο— σημείωσαν ἰδιαίτερη ἐπιτυχία. Ὁ κόσμος δέχτηκε στὴν ἀρχὴ λίγο παραξενεμένος καὶ ἔπειτα ἐνθουσιασμένος τὶς ἐκδηλώσεις μας αὐτὲς: οἱ ἐρωτήσεις ποὺ γίνονταν στοὺς ὀμιλητές, ἡ συμμετοχὴ στὰ διάφορα ἰατρικὰ τεστ ἔ-

τὸν κόσμον.

Κι αὐτὸ ἴσα - ἴσα, τὸ ὅτι ὁ σύλλογός πῆγε στὰ χωριὰ καὶ καταπάστηκε μ' ἓνα θέμα ὄχι γενικὸ καὶ ἀόριστο, ἀλλὰ μ' ἓνα πρόβλημα ποὺ ἄμεσα ἐνδιέφερε ὅλον τὸν κόσμον ἦταν καὶ ὁ ποὺ σημαντικὸς λόγος τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ἔκανε τὸ Δ.Σ. τῆς ΕΦΕΝΣ ὁμόφωνα νὰ αποφασίσει μιὰ σειρά ἀπὸ τέτοιου εἴδους ἐξορμήσεις σὲ χωριὰ τοῦ Νομοῦ τὸ καλοκαίρι — ποὺ προσεγγμένα, συστηματικὰ καὶ συντονισμένα.

Δυὸ πράγματα λοιπὸν ἀξίζει νὰ σημειώσουμε ἀπ' τὶς ἐξορμήσεις αὐτὲς, δυὸ συμπεράσματα βγαλμένα ἀπ' τὴν ἐμπειρία αὐτὴ:

(α) Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συνεχίσουμε τὶς ἐκδηλώσεις, τὶς δραστηριότητες τοῦ συλλόγου στὰ χωριὰ, ὥστε νὰ μὴ περιορίζεται ἡ ζωὴ τοῦ συλλόγου στὴν πόλη μόνον τῶν Σερρών.

(β) Στὴν προσπάθεια οἱ ἐκδηλώσεις μας νὰ ἀπευθύνονται στοὺς κατοίκους ὀλόκληρου τοῦ Νομοῦ, θὰ πετύχουμε μόνον ἂν καταπανόμαστε μὲ προβλήματα ἄμεσα τοῦ Νομοῦ, μὲ θέματα ποὺ πλάτεια ἀφοροῦν τοὺς κατοίκους τοῦ κάθε χωριοῦ.

Ἔτσι θὰ δώσουμε ἓνα σωστὸ περιεχόμενο στὴν ἐσωτερικὴ ζωὴ τοῦ συλλόγου μας ἀπ' τὴν μιὰ, καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη θὰ πραγματοποιήσουμε ἓναν ἀπ' τοὺς σκοποὺς του: νὰ βρῆται κοντὰ στοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ, στὰ προβλήματά τους νὰ συμβάλλει στὴν προώθηση τῶν ζητημάτων τους.

Φ. Τ.

μαθητική ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ — ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

ΟΥΑΙ

Στην διάρκεια της σχολικής χρονιάς που πέρασε έγιναν ώριμες ενέργειες, από κάποιον λυκειάρχη ενός λύκειου θηλέων της πόλεώς μας, που πέρασαν, κατὰ παράδοξο τρόπο, έντελώς ά- παρατήρητες.

Είναι περίεργο τὸ ὅτι δὲν ἐμφανίστηκαν ἀντιδράσεις οὔτε ἀπὸ τοὺς γονεῖς, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς καθηγητές, γιατί καταλύθηκε κάθε ἔννοια προσωπικῆς ἐλευθερίας τῶν μαθητριῶν σὲ τέτοιο βαθμὸ πὸν κάθε ἄνθρωπος θὰ ἐνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ ὑψώσει τὴν φωνή του ἐνάντια στὰ ὅσα ἔγιναν καὶ γίνονται ἀκόμη.

Ἐμεῖς, δυστυχῶς, δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε ἄποιο ἄλλο παρὰ νὰ φωνάξουμε:

Οὐαί, γιὰ κεῖνον πὸν ὑποβάλλει τὶς μαθήτριες σὲ σωματικὸ ἔλεγχο καὶ τὶς ἐπιπλήττει ἂν — ἀκούσατε, ἀκούσατε — δὲν φοροῦν «κομπιναζόν»!!!

Οὐαί, γιὰ κεῖνον πὸν πιστεύει ὅτι ἐνδειξη τοῦ ἂν κάποια εἶναι ἠθικὴ εἶναι τὸ ἂν φορᾶ ψηλὰ τακούνια ἢ ὄχι, τὸ ἂν φορᾶ κάλτσες στὰ χρώματα τῆς «ἐθνικοφροσύνης» (μπλὲ καὶ ἄσπρο) ἢ ὄχι, τὸ ἂν φορᾶ στολίδια ἢ ὄχι.

Οὐαί, γιὰ κεῖνον πὸν νομίζει ὅτι μπορεί νὰ ἀπειλήσει μὲ διαταγές του τὶς μαθήτριες ἀπ' τὴν κοινωνικὴ ζωὴ ἀπαγορεύοντας σ' αὐτὲς νὰ συχνάζουν σὲ μέρη ὅπου ὁ ἴδιος, λόγω περιωρισμένου ὀπτικοῦ πεδίου, δὲν πῆγαινε ὅταν ἦταν νέος.

Οὐαί, γιὰ κεῖνον πὸν διασιρεβλώνει ἀκόμη καὶ τὶς ἐντολές τῆς θρησκείας πὸν λέει ὅτι πιστεύει γιὰ νὰ δικαιολογεῖ τὶς πράξεις του, μόνον σὺν ἑαυτὸν του βέβαια.

Οὐαί, γιὰ κεῖνον πὸν ὑποστηρίζει πεθαμένα, ἀπὸ καιρὸ παιδαγωγικὰ συστήματα πὸν θεωροῦν ὅτι οἱ μαθητές εἶναι ἀνῶριμοι καὶ ὅτι οἱ δάσκαλοι θὰ τοὺς δείξουν τὸν σωστὸ δρόμο καὶ θὰ τοὺς κάνουν ὄριμους, ἐπιτρέποντάς τους νὰ κάνουν ὅτι αὐτοὶ νομίζουν καλὸ καὶ ἀπαγορεύοντάς τους ὅλα τὰ ἄλλα.

Καὶ τέλος οὐαὶ κι ἀλλοίμονο σὲ κεῖνον πὸν νομίζει ὅτι μπορεί νὰ ἀλλάξη τὸν ροῦ τῆς ἱστορίας. Εἶτε τὸ θέλει εἶτε ὄχι ἡ ἀνθρωπότητα ξέφυγε ἀ-

πὸ τὴν σκοταδιστικὴ ἐπίδραση τὴν δικιά του καὶ τῶν ὁμοίων του καὶ βαδίζει τὸν δρόμο πὸν ὀδηγεῖ στὴν πρόοδο καὶ τὴν ἀλήθεια, παρὰ τίς, ἀναπόφευκτες ἄλλωστε, λοξοδρομήσεις καὶ ἀντιδράσεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΛΙΟΥΛΗΣ

ΣΥΧΡΟΝΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ — ΧΑΦΙΕΔΙΣΜΟΣ

☉ **Γυμνάσιο ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ:** Καθηγητὲς ψάχνουν τὶς τσάντες τῶν μαθητῶν.

Καθηγήτρια ἀπειλήσε τοὺς μαθητὲς ὅτι ἂν συλληφθοῦν νὰ ἔχουν πολιτικὰ ἔντυπα ἢ νὰ μιλᾶν γιὰ πολιτικὴ θὰ διωχθοῦν ἀπὸ ὅλα τὰ γυμνάσια τῆς Ἑλλάδος.

“Ὅλα αὐτὰ θυμίζουν στρατῶνα παρὰ σχολεῖο, καὶ δὲν εἶναι καθόλου ἀνεξήγητα, ἀφοῦ ἔρχονται σὲν ἀποτελέσματα τῶν δηλώσεων τοῦ Ράλλη «... νέοι λιγότερο νὰ πολιτεύονται.»

☉ **Γυμνάσιο ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ:** Μαθήματα σύγχρονης παιδαγωγικῆς δίνει καθηγητὴς τοῦ Λυκείου στοὺς μαθητὲς του. “Ὅταν οἱ μαθήτριες μιλοῦν κατὰ τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος γιὰ τιμωρία τὶς ἀναγκάζει νὰ μένουν ὄρθιες μπροστὰ σ' ὅλη τὴν τάξη.

“Ὅταν μαθήτρια χασμουρήθηκε μέσα στὴν τάξη, τὴν ἔστειλλε νὰ πλυθεῖ καὶ νὰ κάνει 3 γύρους γύρω ἀπὸ τὸ κτίριο τοῦ σχολεῖου.

Τακτικὰ ἐξετάζει τὰ νύχια τῶν μαθητριῶν μὲ τὸν γνωστὸ μας ἀπὸ τὸ νηπιαγωγεῖο τρόπο — ἀπλώνοντας τὰ χέρια πάνω ἀπὸ τὸ θρανίο.

Αὐτὰ τὰ καθόλου τυχαία γεγονότα συνέβησαν σὲ μαθήτριες τῆς Γ' Λυκείου.

Ἐπὶ πλέον ἐπανειλημένα ψάχνονται, οἱ τσάντες τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν στὴν ὥρα τοῦ διαισθηματὸς πὸν λείπουν οἱ μαθητές.

☉ Τὰ περιστατικὰ αὐτὰ δίνουν μερικὰ μόνον δείγματα ἀπὸ τὴν κατάσταση τῆς παιδείας μας σήμερα.

Τ. Π.

ΛΥΚΕΙΟ ΝΙΓΡΙΤΑΣ

Μιὰ ἀπὸ τὶς λιγοστὲς δραστηριότητες πὸν ἀφήνει ὁ κυβερνητικὸς νόμος γιὰ τὴν λειτουργία τῶν Μ.Κ. εἶναι καὶ ἡ ἀόριστη καὶ γενικόλογη πολιτικὴ δραστηριότητα, πὸν ἐρμηνεύεται πάντα ὅπως

πρέπει στον εκάστοτε λυκειάρχη. Και συγκεκριμένη περίπτωση μετά από σκέψη μερικών προοδευτικών παιδιών και έγκριση από τις Μ.Κ., αποφασίστηκε να διοργανώσουν οι Μ.Κ. ως το τέλος της χρονιάς διάφορες όμιλίες και εκδηλώσεις εκπολιτιστικού περιεχομένου. Έτσι σαν έναρκτήριο έκδηλωση αποφασίστηκε όμιλία από τον γιατρό Μικέ Μαγκαδάκη, με θέμα για την τέχνη και πιο ειδικά για την ζωγραφική. Στην αρχή έμεινε σύμφωνη και η διεύθυνση να γίνει η έκδηλωση σε κινηματογράφο, που δίνονταν δωρεάν. Την τελευταία στιγμή όμως η διεύθυνση κατόπιν συνεννόησης με τον όμιλητή άδιαφορώντας κυριολεκτικά για τις αποφάσεις των Μ.Κ. είπαν ότι η έκδηλωση θα γίνει μέσα στο γυμνάσιο. Έτσι η προγραμματισθείσα για την Κυριακή 8 του Μάη έκδηλωση, έγινε τη Τρίτη τις τελευταίες ώρες χωρίς καν να είναι ειδοποιημένοι οι μαθητές. Στο περιστατικό αυτό φάνηκαν μερικά πράγματα. Και ποιά είναι αυτά; Είναι πρώτα - πρώτα η δίψα των μαθητών και της νεολαίας γενικότερα για μια σωστή ψυχαγωγία, για μια πλατύτερη γνώση, που εκφράστηκε μέσα από τις Μ.Κ. με τις παραπάνω σκέψεις για εκδηλώσεις. Άλλα φαίνεται ακόμα και με ποιό τρόπο ή κυβέρνηση έννοει την πολιτιστική δραστηριότητα των Μ.Κ. Σε μας είναι τελείως άδικαιολόγητη η ενέργεια αυτή της λυκειάρχισσας που στέρησε από τους μαθητές του γυμνασίου και τους άλλους νέους τη δυνατότητα για συμμετοχή, καθώς επίσης και του όμιλητή για την άσυνεπεια που έδειξε στις Μ.Κ. Άκόμη δεν άφησε περιθώρια για την ουσιαστική συμμετοχή των Μ.Κ. στην έκδηλωση. Οι μαθητές περιμένουν απάντηση...

Εμείς τους εύχόμαστε να συνεχίσουν την προσπάθεια που άρχισαν και να πραγματοποιήσουν με συνεργασία του Δήμου, του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Συλλόγου των καθηγητών και άλλες τέτοιες εκδηλώσεις.

Στη δέ διεύθυνση του γυμνασίου την επόμενη φορά να επιτρέψει να γίνει η έκδηλωση σε κινηματογράφο δίνοντας έτσι την δυνατότητα να καθιερωθούν σαν πλατιές πολιτιστικές εκδηλώσεις.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΑΥΡΟΘΑΛΑΣΣΑΣ

Ένα από τα όξυμένα προβλήματα της εκπαιδευσης, όπως όλοι γνωρίζετε, είναι το κτιριακό. Αυτό άκριβώς το πρόβλημα σε βαθμό που δεν μπορεί να σκεφτεί ο άναγνώστης μας είναι όξυμένο. Και για να μιλήσουμε συγκεκριμένα. Στο γυμνά-

σιο Μαυροθάλασσας σπουδάζουν 260 μαθητές στο γυμνάσιο και 120 στο λύκειο. Έχει συνολικά τμήματα αντίστοιχα 7-4.

Να έρθουμε τώρα στα προβλήματα και πιο επείγον το κτιριακό. Το γυμνάσιο στεγάζεται σε 5 συνολικά κτίρια. 2 σπίτια, 3 πρώην αποθήκες. Έτσι 5 κτίσματα γύρω - γύρω και στη μέση ή αύλη. Στο ένα σπίτι υπάρχουν 2 αίθουσες στο ισόγειο. Στο άλλο άλλες δύο στο ισόγειο που ή μία είναι γραφείο του Διευθυντού και 2 στο πάνω όροφο. Στη μία αποθήκη βρίσκονται 4 αίθουσες χωρισμένες με κόντρα πλακέ και στις άλλες δυο αποθήκες ή κάθε μία έχει από δυο αίθουσες.

Οι αίθουσες των σπιτιών έχουν τα χάλια τους. Τα παράθυρα είναι τόσο κλειστά, που όταν θρέχει πλημμυρίζουν και όταν φυσάει οι μαθητές ξεπαγιάζουν. Το ίδιο συμβαίνει και με τα άλλα κτίρια. Όταν θρέχει, μπαίνουν από παντού νερά, εκτός φυσικά από τα παράθυρα γιατί έχουν μόνο από ένα. Έδω το δάπεδο είναι μεπετόν που σημαίνει κρύο και ή μόνωση είναι τόσο καλή, που οι μαθητές εκτός από τα μαθήματά τους άκοιν καθημερινά και τα ραδιοφωνικά μυθιστορήματα από τα διπλανά σπίτια. Το χειμώνα οι μαθητές ξεπαγιάζουν όσο και να καίνε οι σόμπες.

Να περάσουμε τώρα στο σχολικό άθλητισμό και στην πολιτιστική δραστηριότητα. Άνύπαρκτα και τα δυο. Όργανα δεν υπάρχουν ούτε για δειγμα. Έτσι στην ώρα της γυμναστικής τους κατεβάζουν στο γήπεδο και εκεί παίζουν ποδόσφαιρο. Αυτό είναι το γυμνάσιο της Μαυροθάλασσας σε γενικές γραμμές.

Έπανελημμένα έγιναν ενέργειες τόσο από τους γονείς και κηδεμόνες των μαθητών, όσο και από την διεύθυνση και καθηγητές του γυμνασίου. Άλλα όπως λέει και ή παροιμία «στού κουφού την πόρτα όσο θέλεις θρόντα». Γιατί πέρα από τις μεγαλύτερες διακηρύξεις του κ. ύπουργού για τα έργα της παιδείας, ή τακτική της κυβέρνησης είναι ή κόφευση σ' όλα τα θέματα που άφορούν την μέση παιδεία και γενικότερα της παιδείας.

Οι μαθητές μέσα από τις Μ.Κ. μαζί με τους γονείς και κηδεμόνες, τους καθηγητές κι όποιοδήποτε άλλο παράγοντα θα πρέπει να ενεργοποιηθούν, να θάλουν το θέμα στις Νομαρχιακές άρχες Σερρών, με ύπομνήματα και με όποιαδήποτε μορφή άγώνα να άπαιτήσουν το χτίσιμο ένου γυμνασίου. Για να νοιώθουν οι μαθητές σαν μαθητές και όχι σαν σεισμόπληκτοι!!!

X. M.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

διαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογοςδιαλογος

Μί' άφορμή άρθρο της ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ 16 του Στέλιου Ρακιντζή («ΚΑΤΙ ΜΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ»), θέθελα ν' αναφερθώ λίγο στην λερναία ύδρα του παρακράτους και των φασιστικών νεοταξικών οργανώσεων, που αποτελούν κίνδυνο για όλους τους τίπους Έλληνες, για το λαϊκό κίνημα.

Και θέθελα συνοπτικά νά απαντήσω σ' άκόλουθα έρωτήματα:

- Υπάρχει, και πότε, το παρακράτος;
- Γιατί υπάρχει; τι έξυπηρετεί;
- Ποιός σήμερα κινδυνεύει απ' αυτό;
- Πώς και από ποιούς πρέπει νά αντιμετωπιστεί;

Σήμερα, κανένας πιά, έκτος από τους φασίστες και τους ίδιους τους παρακρατικούς δέν άρνείται την ύπαρξη και την αντιλαϊκή, συχνά άνοιχτά έγκληματική δράση του παρακράτους. Άμετριες τρομοκρατικές έέργειες εναντίον δημοκρατικών δυνάμεων και πολιτών δέν αφήνουν περιθώρια για άμφισβήτηση της ύπαρξης και δράσης του παρακράτους: άνατίναξη πολιτιστικών συλλόγων (Σικouri Λάρισσας), κομματικών γραφείων, ό «θάνατος» του Παναγούλη, οί έέργειες σέ βάρος του δημοσιογράφου Ν. Κακουνάκη, τά γεγονότα στην κηδεία του Μάλλιου (τραυματισμός και άγρια κακοποίηση δημοσιογράφων, παράνομη όπλοφορία και όπλοχρησία, έξύβριση δημοκρατικών ήγετών, παράνομη φασιστική και τρομοκρατική διαδήλωση) και τελευταία ή βομβιστική επίθεση σέ κεντρικό βιβλιοπωλεί της Άθήνας που έκανε μόνιμος άξιωματικός του στρατού!

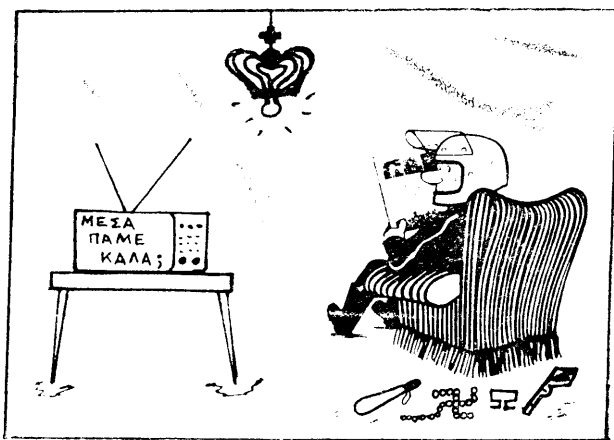
Τό παρακράτος όμως δέν είναι ένα καινούριο φαινόμενο σήμερα στην Ελλάδα. Τά τελευταία 30 χρόνια της δημόσιας ζωής έχουμε χίλιες άποδείξεις και μαρτυρίες για την ύπαρξη και δράση του παρακράτους στην Άσινομία και γενικότερα οιά Σώματα Άσφαλείας, άλλα επίσης στη Δικαιοσύνη, οιά στρατό, στη διοίκηση, σέ κάθε όργάνωση και λειτουργία του κρατικού μηχανισμού: άμέσως μετά την άπελευθέρωση οί συμμορίες του Σούρλα, της Χ, του παπαδόγκονα, του Κουρκουλάτου, του Τσαούς Άντων.

Η ίδρυση και οί άνοιχτές έπεμβάσεις στην πολιτική ζωή του στρατοκρατικού άνθρωπιστικού

συνδέσμου ΙΔΕΑ. Η δολοφονία του βουλευτή της Άριστερας Γρ. Λαμπράκη, ή δράση της συμμορίας «καρφίτσα» και τέλος ό τρόπος που προετοιμάστηκε όργανώθηκε και έγκαθεδρόθηκε ή δικτατορία της 21 του Άπρίλη.

Γιατί όμως το παρακράτος ύπάρχει; τι έξυπηρετεί;

Έπειδή το λαϊκό κίνημα όργανώνεται, πλαταίνει, ρίχνει ρίζες βαθιές, διεκδικεί περισσότερες έλευθερίες και παλεύει για τον εκδημοκρατισμό

της δημόσιας ζωής και για ουσιαστικές ριζικές άλλαγές.

Έπειδή τά μονοπώλια και όρισμένες πολιτικο-κοινωνικές δυνάμεις δέν έννοούν και δέν θέλουν νά παραιτηθούν από τά μεγάλα οικονομικά προνόμια και πλεονεκτήματα.

Έπειδή οί ξένες σκοτεινές δυνάμεις που έπεμβαίνουν μόνιμα στη δημόσια ζωή της χώρας επιδιώκουν νά έχουν πάντα όσο γίνεται πιο ύποπτα κερδητικά καθεσίως, ή ΥΠΑΡΕΧΗ και ή ΔΡΑΣΗ του παρακράτους γίνεται μόνιμη άνάγκη γι' αυτές τις ντόπιες και ξένες δυνάμεις.

Και έτσι στη διάρκεια φασιστικής δικτατορίας συγχωνεύεται κατά ένα τρόπο το παρακράτος με το κράτος, στην κοινοβουλευτική δημοκρατία το παρακράτος γίνεται σέ όρισμένες χώρες, όπως π. χ. ή Ελλάδα, συμπλήρωμα του κράτους (για νά ένισχύσει ή νά έκπληρώσει μερικές από τις άντιδραστικές λειτουργίες του επίσημου «δημοκρατικού» κράτους).

Ἄπ' τὰ παραπάνω γίνεται φανερὸ ποιῆς δυνάμεις κινδυνεύουν ἀπ' τὴ δράση τοῦ παρακράτους!

Καὶ ἡ πεῖρα μέχρι τὰ τώρα (ποιὰ πρόσωπα καὶ δυνάμεις χιτυπήθηκαν ἀπ' τὴ παρακρατικές οργανώσεις καὶ οἱ σκοποὶ τοῦ παρακράτους ποὺ ἀναφέρθηκαν πρὸ πάνω), δείχνει ὅτι αὐτοὶ ποὺ κινδυνεύουν εἶναι οἱ δημοκράτες τῆς Ἑλλάδος, οἱ προοδευτικὲς δυνάμεις, τὸ Λαϊκὸ κίνημα.

Μὲ ἄφθονα παραδείγματα (προσιατευτικὴ ἀνοχὴ καὶ συγκάλυψη ἀπὸ τὴ μεριά τῆς Ἀστυνομίας ἀπέναντι στὸν παρακρατικὸ τρομοκράτη καὶ φασίστα Καλέντζη, κανένας δὲν πιάστηκε ἀπὸ τοὺς φασίστες καὶ χουντικούς στὴν κηδεῖα τοῦ Μάλλιου, οὔτε ἔγινε καμιά καταγγελία σὲ βάρος ὑπαίτιων, ἂν καὶ ἦσαν παρόντες καὶ σὲ «διατεταγμένη ὑπηρεσία» β5 ἀστυνομικοί, ἀνάθεση διενεργείας διοικητικῶν ἀνακρίσεων στὸν γεν. γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Δημόσιας ἰατρικῆς στρατηγὸν κ. Μπάλκο, ποὺ ἀρνιόταν τὴν ὑπαρξὴ παρακρατικῶν ὁργανώσεων μὲ τὸ «ἐπιχείρημα» (!!): «Δὲν εἶχαν οἱ παρακρατικοὶ τηλέφωνο, δὲν ἦταν ἀναγραμμένοι στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο. Ἔρα δὲν ὑπῆρχαν!!!...») καταλαβαίνουμε πὺς τὸ παρακράτος ἔχει ὄχι ἀπλῶς τὴν ἀνοχὴ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνίσχυση, ἀκόμα καὶ τὴν σύμπραξη τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἢ τουλάχιστον τιτλούχων καὶ στελεχῶν

του — ἄλλωστε αὐτὸ ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ γνωρίσματα τοῦ παρακράτους.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν στὶς πλάτες τοῦ λαοῦ, ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ, πέφτει τὸ χρέος τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ τῆς δημόσιας ζωῆς, τὸ χρέος τῆς ἐπαγρύπνησης καὶ τοῦ σιγματομοῦ κάθε τρομοκρατικῆς ἐνέργειας τοῦ παρακράτους, τὸ χρέος τῆς πίεσης στὴν κυβέρνησι γιὰ παραδειγματικὴ ἀντιμετώπιση τῶν πρωταπίων. Πράγματα ποὺ θὰ τὰ πετύχουμε μόνο μὲ τὴ λαϊκὴ συσπείρωση καὶ πάλη, μὲ τὴν ἐνότητα τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων.

Ἡ δράσι τοῦ παρακράτους ἔφτασε καὶ μέχρι τὸν Νομὸ μας. Ἄξιζει ἐδῶ νὰ σημειώσουμε τὰ ἀκόλουθα, γιὰ νὰ τὰ μάθει ὁ καθένας μας καὶ νὰ προβληματιστεῖ:

— Στὶς 24 Μάρτη μοιράζονται βασιλοχουντικὲς προκηρύξεις στὴν Βαριβακιά, Ἀναγέννηση, Προβατὰ — μὲ ἀντικομμουνιστικὸ κήρυγμα («Ποῦ ἦταν οἱ κομμουνιστὲς τὸ 1821;»). —

— Στὸν Προβατὰ, τὴν 21η Ἀρίλη, περιπιερᾶς ἀνεβάζει σημαία μὲ τὸ σῆμα τῆς 21ης Ἀπρίλη.

Τὴν Πρωτομαγιά ἄγνωστοι κατεβάζουν τὴν ἑλληνικὴ σημαία ἀπ' τὴν κοινότητα. (Τὸ ἀστυνομικὸ τμήμα βρίσκεται ἀπέναντι).

— Σὲ τοῖχους γυμνασίου (Ροδολίθος) γράφονται ἀντικομμουνιστικὰ συνθήματα.

ΧΑΡΙΚΑΕΙΑ ΚΑΣΚΑΜΤΖΗ

ΣΤΟ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟ

Τὸ σχετικὸ ἄρθρο βρισκόταν στὸ τυπογραφεῖο ὅταν ἔγινε γνωστὴ ἡ ἀπόφασι τῆς κυβέρνησης νὰ δοθῆ ψῆφος στοὺς νέους τῶν 20 χρονῶν στὶς προσεχεῖς ἐκλογές. Ἡ ἀπόφασι αὐτὴ, χωρὶς νὰ ἰκανοποιῆ φυσικὰ τὸ αἴτημα γιὰ ψῆφο στὰ 18, δίνει μεγαλύτερες δυνατότητες γιὰ τὴν κατάκτησή του, γιὰ τὴν πιά: Παύουν νὰ ὑπάρχουν οἱ τεχνικοὶ λόγοι ποὺ ὁ ὑπουργὸς ἐπικαλέσθηκε (ἀφοῦ ὁ ἴδιος δέχθηκε τώρα πὺς δὲν ὑπάρχουν γιὰ τοὺς 20ρηδες) καὶ πέφτει ὁ μῦθος τοῦ ἀπαράβατου ὁρίου τῶν 21 χρόνων.

Ἔτσι γίνεται φανερὸ καὶ πὺς ὁ στόχος «ψῆφος στὰ 18ς εἶναι ἐφικτὸς καὶ ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν διεκδίκησή του ἀκόμα πρὸ ἀποφασιστικὸς, ἐπίμονος καὶ ἀναγκαῖος.

σ. μ.

1η ΙΟΥΝΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 11η σελ.)

ποὺ ζήτησε ὁ Γιόζεφ Τσιράνκιεβιτς, πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Εἰρήνης τῆς Πολωνίας, στὴν Παγκόσμια Συνέλευσι τῶν Οἰκοδόμων τῆς Εἰρήνης. Ὁ Γ. Τ. διάβασε διάβασε τὸ ποίημα τοῦ Ναζὶμ Χικμέτ γιὰ τὸ κοριτσάκι ποὺ «κάηκε σὰ κομμάτι ἐφη-

μερίδα» στὴ Χιροσίμα καὶ «δὲν μπορεῖ νὰ φάει πιά καρραμέλες». Πρέπει νὰ τὸ νοιώσουμε βαθιὰ αὐτὸ τὸ παράπονο, πρόσθεσε, τελειώνοντας τὴν ἀνάγνωσι τοῦ ποιήματος καὶ νὰ ἐμποδίσουμε τὴν φωτιὰ νὰ κάψῃ τὰ παιδιὰ μας.

Σικάγο, Μάης τοῦ 1886. Ἐκατοντάδες χιλιάδες ἐργατῶν κατεβαίνουν οὐ ἀπεργία μὲ αἴτημα τὴν καθιέρωση δώρου δουλειᾶς. Ἡ ἀστυνομία ἐπιβαίνει καὶ δολοφονεῖ ἐν ψυχρῶ 6 ἐργάτες. Ἀργότερα θὰ προβεῖ σὴν σύλληψη 4 συνεπῶν συνδικαλιστῶν, πού ἡ ἀμερικανικὴ ἀστικὴ «Δικαιοσύνη» θὰ τοὺς στείλει σὴν κρεμάλα. Ἡ ἐργατιὰ στὸ Σικάγο ἀλλὰ καὶ σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμον, παρόλο πὺ δὲν πτυχαίνει τὴν ἱκανοποίηση τοῦ βασικοῦ αἰτήματός της, κερδίζει μιὰ πολὺ σπουδαία νίκη: τὴν ἐμπειρία τῆς ἀνυποχώρητης ταξικῆς πάλης.

Τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς Πρωτομαγιάς

Τρία χρόνια ἀργότερα, τὸ 1889, ἡ Β' Διεθνῆς υἰοθετεῖ ψήφισμα πὺ καθορίζει τὴν 1η τοῦ Μάη σὰ Διεθνή Μέρα Ἐργασίας πὺ θὰ τὴν γιορτάζουν οἱ ἐργάτες ὅλων τῶν χωρῶν γιὰ ν' ἀποδείξουν τὴν προλεταριακὴ τους συναδέλφωση. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πραγματικὸ περιεχόμενον τῆς Πρωτομαγιάς. Ἡ ἀστικὴ τάξη ὅμως ἐπιδιώκοντις νὰ τῆς δώσει ἓνα περιεχόμενον πὺ δὲν θ' ἀντιπύθεται σὰ συμφέροντά της προσπάθησε νὰ τὴν νοθεύσει δίνοντάς της τὸ νόημα τῆς γιορτῆς τῶν λουλουδιῶν καὶ τῆς χαρᾶς.

Τὴ μέρα αὐτὴ οἱ ἐργάτες οὐ κάθε γωνιά τῆς Γῆς ἐνώνουν τὶς φωνές τους ἀπαιτώντας νὰ καταστῆ ὁ πλανῆτης μας ἐστία εἰρήνης καὶ προόδου, καταδικάζουν τοὺς ἐξοπλισμοὺς, τὴν ἱμπεριαλιστικὴ βία, τὸν φασισμό, τὸν ρατσισμό, τὴ ληστρικὴ ἐκμετάλλευση πὺ ἀσκοῦν τὰ μονοπώλια.

Οἱ προλετάριοι ὅλου τοῦ κόσμου νοιώθουν πὺ ἔντονα τὴ μέρα αὐτὴ τὸ χρέος τους νὰ ἀνταποκριθῶν μὲ συνέπεια σὺ κάλεσμα γιὰ ἀγῶνα πὺ στέλλουν οἱ νεκροὶ ἐργάτες τῆς Πρωτομαγιάς τοῦ Σικάγου, οἱ 35.000 βάρβαρα δολοφονημένοι ἐργάτες τοῦ ἐπαναστατημένου Παρισιοῦ σὰ 1871 οἱ τόσοι καὶ τόσοι πρωτοπόροι ἀγωνιστῆς πὺ δώσαν καὶ τὴ ζωὴ τους ἀκόμα «γιὰ νὰ ξημερώσουν καλλίτερες μέρες χωρὶς πείνα καὶ πόλεμον».

Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Μὲ μαζικὲς, ἐνωτικὲς καὶ ἀγωνιστικὲς συγκεντρώσεις οἱ ἐργάτες, οἱ ἐργαζόμενοι, τὰ φλογερὰ νειάτα τῆς πατρίδας μας γιόρτασαν καὶ φέτος τὴ μεγάλη μέρα τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τίμησαν τοὺς νεκροὺς τοῦ ἀγῶνα καὶ ἀνανέωσαν τὸν ὄρκο τους νὰ προωθήσουν παραπέρα τὴν ὀργανωμένη ταξικὴ πάλη ἐναντίον τὸν ἱμπεριαλισμὸ καὶ τὰ μονοπώλια, γιὰ τὸ ψωμὶ καὶ τὴ δουλειά, γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία, τὴν πραγματικὴ Δημοκρατία

καὶ τὴν κοινωνικὴ προκοπή.

Μὲ ἀγωνιστικὴ ἔξαρση, παντοῦ σ' ὅλη τὴ χώρα, προβλήθηκαν τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἐργαζόμενων γιὰ οὐσιαστικὲς ἀυξήσεις στοὺς μισθοὺς καὶ τὶς συντάξεις, γιὰ τὴν κατοχύρωση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν, γιὰ ἴση ἀμοιβὴ σὶς γυναῖκες καὶ τοὺς νέους, γιὰ ἄωρη δουλειὰ στοὺς ἀνήλικους καὶ τοὺς ἐργαζόμενους σπουδαστῆς, γιὰ ἀπαγκίστρωση τῆς χώρας μας ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ ἀμερικανονατοϊκοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

Καταγγέλλθηκε ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ τῆς μονόπλευρης λιπότητος, τοῦ αὐταρχισμοῦ καὶ τῆς ὑποτέλειας.

Στιγματίστηκε ἡ κυβερνητικὴ προσπάθεια, πὺ νὰ μὲν φέτος «ἐπέτρεψε» νὰ γίνουν οἱ ἐκδηλώσεις μαζικὰ κάτω ἀπ' τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ μπροστὰ σὺ Ἐργατικὸ Κέντρο, ὡστόσο ὅμως —ὅπως ἄλλωστε τὰ συμφέροντά της τῆς ἐπιβάλλουν— συνέχισε νὰ δίνει σὴν Πρωτομαγιά τὸν χαρακτήρα τῆς γιορτῆς τῶν λουλουδιῶν καὶ ὄχι τὸν ἀληθινὸ ἀγωνιστικὸ τῆς χαρακτήρα καὶ νὰ ἐνημερώνει μονόπλευρα πάντα, ἀπ' ὅλα τὰ μέσα ἐνημέρωσης, τὸν λαὸ γιὰ τὶς πρωτομαγιάτικες ἐκδηλώσεις.

Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ οἱ ἐργατοπατέρες τῆς ἡγεσίας τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Σερρών (Ε.Κ.Σ.) ἔδειξαν τὸ ἀνιεργατικὸ τους πρόσωπον: ἀρνήθηκαν —παρὰ τὴ σχετικὴ ἀπόφαση τῆς ΓΣΕΕ— νὰ γιορταστῆ ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιά τὴν 1η τοῦ Μάη οὐ ἀνοικτὸ χωρὸ μὲ μεγάλη ἐργατικὴ συγκέντρωση.

Μὲ ἰδιαίτερη προθυμία φρόντισαν νὰ τὴν εὐνοχίσουν περιορίζοντάς τὴν σὺ στενὸ χωρὸ τοῦ κινηματογράφου «ΠΑΛΛΑΣ», τὴν παραμονὴ τῆς 1ης τοῦ Μάη, γιὰ νὰ μὴν γίνουν πλατεία γνωστῆς οἱ φωνές ἀγανάκτησης τῶν ἐργαζόμενων τοῦ νομοῦ μας ἐναντίον τὴν κυβερνητικὴ ἀντιλαϊκὴ πολιτικὴ τῆς λιπότητος, τοῦ αὐταρχισμοῦ καὶ τῆς πλήρους ἐναρμόνισης σὰ ἀμερικανονατοϊκὰ κελεύσματα, γιὰ τὴν πραγματικὴ Δημοκρατία καὶ τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία.

Ἀντίθετα ἡ «ἐργατικὴ ἀριστοκρατία» τοῦ Ε.Κ.Σ. ἐπέδειξε ἀφάνταστο ζῆλον γιὰ νὰ βρεθῶν οἱ ἐργαζόμενοι τῆς πόλης μας τὴ μέρα τῆς μεγαλύτερης γιορτῆς τους... κοντὰ σὴν ἀνθιομένη φύση. Τὴν ἀνιεργατικὴ αὐτὴ σίαση τῆς ἡγεσίας τοῦ Ε.Κ.Σ. καταγγεῖλαν μὲ κοινὴ ἀνακοίνωσή τους πρὸς τὸν ἐργαζόμενον σερραϊκὸ λαὸ οἱ συνεπεῖς συνδικαλιστικὲς παρατάξεις Ε.Σ.Α.Κ. — Σ., Α.Ε.Μ. καὶ Π.Α.Σ.Κ.Ε.